

نمونه گهلیکی په رستراوهکان له برۆای ئایینی عیراقیه دیرینهکان و هاوتاکانیان له جیهانی دهوربه ر

زانکۆی راپهرین- کۆلیژی زانسته مروّقایه تیهکان- به شی میژوو

د.محمد امین علی

زانکۆی راپهرین- کۆلیژی زانسته مروّقایه تیهکان- به شی میژوو

د.حلمی رسول رضا

پیشهکی :

ئاین به سروشت و پیگه که ی له ژیان ی گه لان و پۆلی په رستراوهکان له سه ر چۆنیه تی بیرکردنه وه ی تاکه کان و، ئاراسته کردنی په فتاریان به دریژی میژوو و کاریگه ری و شوینی له کایه جیا جیاکانی ژیاندا، پانتاییه کی گه وره ی له میژووی مروّقایه تی دا داگیر کردوه، بۆیه لیکۆلینه وه و هه لسه نگانندی لایه نه جیا جیاکانی ئاینی هه ر گه لیک له لیکۆلینه وه ی میژووی ئه و گه له و زانینی ئاستی وشیار ی تاکه کانیدا بایه ختیکی گرنگی هه یه.

له روانگه ی ئه وه ی سه ره وه و بۆ زانینی ئاستی نزیک ی بیرکردنه وه ی ئایینیانه ی خه لک له میژووی گه لانی کۆن و، ئه رکی په رستراوهکان له زه یینی تاکه کانی ئه و گه لانه دا، (نمونه گه لیک ی په رستراوهکان له برۆای ئاینی عیراقیه دیرینهکان و هاوتاکانیان له جیهانی دهورو بهر)، وه ک ناو نیشان بۆ ئه و تووژینه وه یه به په سند زانرا و، له میانه ییدا سروشتی چه ند په رستراویک وه ک نمونه و چه ند بابه تیک ی تری جۆراو جۆر، به پشت به ستن به میتودی هه مه جۆری گونجاو له گه ل بابه ته کان، کراونه ته بابه تی هه لوهسته له سه رکردن.

تووژینه وه که جگه له پیشه کی وده رهنجام ولیستی سه رچاوه کان و، پوخته ی بابه ته که به هه ردوو زمانی عه ره بی و ئینگیزی و ده روازه یه ک بۆ چوونه ناوبابه ته که، بۆ شه ش ته وه ری ته رخانکراو بۆ نمونه ی دیارده به خواکراوهکان و ته وه ریک ی تاییه تکرایش به چه ند بابه تیک ی تری هه مه جۆری په یوه ست به بابه ته که، دابه شکراوه.

کلپه وشه : ئاین، بیروباوه ر، ئه فسانه، په رستراو، قوربانی، خودا، خوابانو، ری و ره سم.

دهستپیک:

له بهرئه وهی بیروباوه‌ر و په‌رستش و ری و ره‌سمی ئاینیی پانتاییه‌کی گرنگ و گه‌وره‌یان له ژیانی گهلانی کۆندا داگیرکردوه و شوینکاری روون و دیاریان به‌سه‌ر ره‌وشی شارستانیانه‌وه به‌جی هیشتوه، ره‌نگه‌ هه‌له‌ نه‌بیت ئه‌گه‌ر بو‌تریت لایه‌نی ئاینیی له‌ گرنگترین هۆکاره‌ کاریگه‌ره‌کانی سه‌ره‌هلانی شارستانیته‌تی ئه‌و میله‌تانه‌ بو‌ه، به‌شداری کردوه له‌ دیاریکردنی چوارچێوه‌ی داب و نه‌ریت و یاساو ریساکانی ژیانی رۆژانه‌یان و، له‌سه‌ر کایه‌کانی ئابوری و هونه‌ری و ئه‌ده‌بیاندا کاریگه‌ری داناه (باقر و آخرون، 1980: 5)، و له‌ ره‌وتی ژیان و شیوازی په‌ره‌سه‌ندنی شارستانیاندا هۆکاری کاریگه‌ر بو‌ه، بو‌ته‌ پاشخان بو‌ ژیان کۆمه‌لایه‌تی و هونه‌ری و ته‌نانته‌ سیاسه‌تیان، و که‌م و اه‌یه‌ کاریک مرۆفی کۆن پێی هه‌لسا بیت یان شوینه‌واریکیان جیه‌ه‌شتیبی کاریگه‌ری ئاینیی به‌سه‌ره‌وه‌ نه‌بو‌بیت (عزيب، 2008: 18).

بو‌یه‌ لی‌کۆلینه‌وه‌ له‌ ئاین بو‌ ئاشنا بوون به‌ میژوو و شارستانیته‌تی هه‌ر گه‌لیک گرنگی زۆری هه‌یه‌ و زانراویشه‌ که‌ سه‌ره‌هلانی یه‌که‌مین بیروباوه‌ری ئاینیی دیروکێکی له‌ میژینه‌ی هه‌یه‌ و هه‌ندیک بو‌ پیش‌ نزیکه‌ی نه‌وه‌د هه‌زار سال به‌ر له‌ ئیستای ده‌گێرنه‌وه‌ (رشید، 1985: 184)، و هه‌یشه‌ پێی وایه‌ به‌ ئه‌ندازه‌ی کۆنی خودی مرۆف کۆنه‌و بو‌ سه‌رده‌مانیکی زۆر دووری چاخه‌کانی به‌ر له‌ داهیتانی نوسین ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ (باقر و آخرون، 1980: 5).

به‌ گوێره‌ی ده‌قه‌ میخیه‌ دۆزراوه‌کانی نشینگه‌ و شوینه‌واره‌ دیرینه‌کانی په‌یوه‌ست به‌ بیروباوه‌ری ئاینیش، که‌ لای هه‌ندیک وه‌ک به‌لگه‌ی روون بو‌ هه‌بونی کۆنترین بیروباوه‌ری ئاینیی له‌ چاخه‌ میژووویه‌ سه‌ره‌تاییه‌کاندا له‌ به‌رچاو گیراوه‌، ده‌رده‌که‌ویت که‌ ئه‌و بیروباوه‌رانه‌ له‌ رووی ریکخستنی نه‌ریت و ری و ره‌سم و سه‌روه‌تانیانه‌وه‌ قۆناغی دوردریژیان برپوه‌و ریشه‌شیان وه‌ک پێشو تر باسکرا- ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ بو‌ چاخه‌کانی به‌ر له‌ داهیتانی نوسین و، له‌ به‌ره‌ئه‌وه‌شه‌ که‌ ده‌رفه‌تی تو‌مارکردنیان بو‌ نه‌ره‌خساوه‌، بیگومان تو‌یژینه‌وه‌ش سه‌بارته‌ به‌و سه‌رده‌مه‌ ئاسان نییه‌، له‌ هه‌مان کاتدا سه‌رچاوه‌کانی زانیاری له‌ باره‌یانه‌وه‌ جگه‌ له‌ پاشماوه‌کانی وه‌ک په‌یکه‌رو هه‌لکۆلداو و وینه‌ی سه‌ر به‌رد و دیواری شوینی هه‌وانه‌وه‌و ئامرازو ئامیره‌کانی رایی کردنی ژیان رۆژانه‌و شوینی په‌رستش و شیوه‌ی ناشتنی جه‌سته‌ی مردوه‌کان و شیوه‌ی ئه‌ندازه‌یی گۆره‌کان هه‌چی تر نیه‌، له‌ به‌ره‌ئه‌وه‌ی هه‌ر ئه‌و جیماوه‌ به‌رده‌ستانه‌ش که‌ له‌ دۆزینه‌وه‌ی لایه‌نه‌ جیاجیاکانی ئه‌و بیروباوه‌رانه‌دا به‌شدارن و له‌ ریانه‌وه‌ هه‌ولی راقه‌کردن و تیگه‌ه‌شتنی دیارده‌ سه‌روشتیه‌کانی ده‌وروبه‌ر دراوه‌ (الماجدی، 1997: 13)، بو‌یه‌ باشترین ریگه‌ی به‌ سوود بو‌ تو‌یژنه‌وه‌ ده‌رباره‌ی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ به‌راوردکردنیانه‌ به‌ نمونه‌کانی دوا‌ی ئه‌و سه‌رده‌مه‌، که‌ به‌ شیوه‌یه‌کی به‌رچاو له‌ چاخه‌کانی دوا‌ی داهیتانی نوسین (ده‌وروبه‌ری 3500 پ.ز) به‌رده‌وامییان پێداوه‌، لی‌ره‌شه‌وه‌ کۆلنه‌دان و بو‌چونی تاکه‌که‌سی رۆلێکی کاریگه‌ر ده‌بینیت له‌ راقه‌کردنیاندا، ئه‌مه‌ش هۆکاری سه‌ره‌کیه‌ له‌ زۆری و ناکۆکی بو‌چونه‌کان ده‌رباره‌ی چۆنیته‌تی سه‌ره‌هلان و گه‌شه‌کردنی ئه‌و بیروباوه‌ره‌ ئاینیانه‌ (حبیب، دون تاریخ: 9).

له‌ به‌راوردکردنی ئه‌و تو‌یژنه‌وانه‌ی ده‌رباره‌ی ئاینه‌ دیرینه‌کان ئه‌نجامدراون ده‌رده‌که‌ویت له‌ نیوانیاندا ره‌گه‌زی جیاواز و لی‌کچووی زۆر هه‌یه‌، به‌لام به‌ وردبونه‌وه‌ له‌ بیروباوه‌ره‌کان ده‌رده‌که‌ویت ره‌گه‌زه‌ لی‌کچوه‌کان زیاترن، ئه‌مه‌ش به‌ برپوای هه‌ندیک له‌ به‌ره‌ئه‌وه‌یه‌ بیروکه‌کان له‌ یه‌ک ناوه‌ندی ئاینیه‌وه‌ په‌یدا بوون یان ناوه‌ندی لی‌وه‌ سه‌ره‌هلانی هه‌زراکان ژینگه‌و دۆخی هاوشیوه‌یان هه‌بو‌ه، به‌تایبه‌تیش که‌ ده‌وتری سه‌روشتی زۆر سارد یان زۆر گه‌رم و ئه‌و گۆرانکاریانه‌ی له‌ که‌ش و هه‌وادا رویانداوه‌ وای کردوه‌ ژیان کۆمه‌لایه‌تی پر بیت له‌ جو‌ره‌ها مه‌ترسی،

پاشان که متوانایی ئاوو زو سادهیی مروقی کونیش له رافه کردن و لیکدانه وهی ئه و گورانکاریانهی سروشت و رووداو له به رههم هاتوه کانی دوخیکی وای هیناوته ئاراهه که بیته هه وینی سه رهه لانی ریشهیی بیریی ئایینی (شلحت، 2003: 175).

سه رچاوهی تریش ههیه پئی وایه دهره نجامی کنه و پشکنینی شوینه وارناسی له شوینه جیا جیا کانی جیهان ئه وهی روون کردو ته وه که گه شه کردنی بیرو باوه ری ئایینی و پیاده کردنه کانیان له چوارچیوهیه کی فراوان و له نیو خه لکی ناوچه جیا جیا کانی ئه و سه رده مه کونانه، که به ره نجامی کارلیک و به ریه ککه وتنی مروق له گه ل ژینگه ی دهوروبه ری بوه، به هوی جهنگ و کوچ و ره و یان بازرگانی کردنه وه بو ناوچه کانی تر ته شه نه ی سه ندوه (نصار، 2005: 5). به لام ناشی ئه وه نادیده بگیری جگه له وانه ی باسکران ده شی وا رییکه وی خه لکی با له ناوچه ی جیا جیا و دور له یه کترین و به ریه ککه وتنیشیان نه بیته، به لام بگه نه یه ک ئاستی زانین و له ئه نجامیشدا هه مان جوړ بیر کردنه وه یان هه بیته. له زمانی جوړ باتیستا فیگو (1667-1744 زی) ئیتالیشه وه وتراوه؛ هه له یه پروا وا بیته ئه گه ر دوو گه ل (بیر) یان (سیستم) ی هاوشینوه یان هه بیته هه رده بی یه کیان له وی تریان وه رگرتبی، چونکه ئه وه وه ک نکولی کردن له توانستی ئاوه زی مرویی بو داهینانی ره سه نایه تی لیکه داته وه، له کاتیکیدا ئه و ئاوه زه ده کری بیریی نوئی بدوزیته وه و دابهینتیته به بی فیژ بوون له ری وه رگرتن له خه لکی تره وه (الملاح و آخرون، 1988: 194).

له نیو هه موو بیرو باوه ره ئاینیه کانداهه رچه نده لیکچوون یان جیاوازی هه بیته، به گشتی مه زهنده ی هیژیک یان هیژیکه لیک کراوه له گه ردوندا که مروق بریاری خودایی بونیان بو داوون و، به رده وام له ری په رستش و ری و ره سمی دیاری کراوه وه له شوینی تایبته هه ولی لینزیک بونه وه یان داوه. ئه وه ش وه ک بنه مای سه ره کی له ئه نجامی ترس له دیارده ی مردن و سه رسورمان له خه و بینین و ئاکامی رووداو مه ترسیدارو ویرانکه ره کان په یدابوه، که له پشتیان وه مه زهنده ی بوونی هیژی له سروشت به دهر (الخارق) کراوه، و له پیناو به ده سه تهینانی ره زامه ندیشیاندا هه ولی لی نیزک بونه وه یان داوه و په رستویان، ئامانج له و کارهش راکیشانی سه ره نجیان بوه تا به هوی وه خو شه ویستی ئه وانیان ده ست بکه ویت، له هه مان کاتدا له تورپه ی و رقلیبونه وه یان پاریزراو بن و ترسی ئازاردان و له ده ستدانی ژیان و له ناوچونی ئه وه ی لی به هره مه ندن نه مینی و پاشان سوپاسگوزاری دهر بپن له سه ر ئه وه ی پینان ره و بینراوه، ئه وه شیان بو فه راهه م بیته که خوازیاری به هره مه ند بون لی (الهاشمی، 1963: 153).

تیینی ئه وه ش ده کریته په رستراوه کان به پئی کات و به گویره ی پرسیارو پیداویستی روژگار، له گه ل گه شه کردنی ئاستی بیرو ئاوه زو توانستی خوگونجاندنی له گه ل ژینگه ی تیدا گوزهرانیدا گورانی به سه ردا هاتوه و ئه و مه ترسیانه ی له و ماوه یه دا پیش هاتون به ره به ره و به گویره ی زورترین به رکه وتن و کاریگه ری له سه ر ره وتی ژیان روژانه ی ژیان مروقه کان دهرکه وتون.

له لیکو لینه وه ی جیماوه ی شوینه واریه کان دهرده که ویت مروقی کون هه ندیک بیرو ری و ره سمی جادوی ئاینیان زانیوه و ئه نجامداوه، پینان وابوه ئه و ریکارانه کاریگه ری ئه رینیان به سه ر ژیان روژانه یانه وه هه یه، به تایبته تیش وه ک وتراوه مروق هه ر له سه رده مه زور کونه کانه وه تیینی ئه وه ی کردوه سروشت به سه وزایی خا که که ی و ئاوی له راده به دهر و بی شوماری ئاژه له کانیه وه زور جار روبه روی گورانکاری ده بیته وه، له هه مان کاتدا دوخی وشک بوونی سه رچاوه ی ئاوو نه مانی گژوکیاو دیارنه مانی ئاژه له کان و، هه ندیک جار تا ئه و ئاسته رویشته وه که مروق بوونی که توته مه ترسیه وه و به زحمته توانیویه تی بژیوی زیندومانه وه ی په یدا بکات، ئه وه ش

بۆ مرۆف؛ به تاییه تیش له سهردهمی پیش دۆزینه وهی کشتوکال و ئه وه سهردهمی به چاخى راوکردن و کۆکردنه وهی بژیوی ناسراوه و، له ریی راوکردن و گه لا و رهگ و بهری دارو درهخت بهردهوامی به ژيانی دها، پر مهترسی بوو (الدباغ، 1985: 124)، و به پیتی قوناغهکانی په رهسه ندنی ئاوه زیشی وای بۆ دهچوو، که رامکردنی هه ندیک له دیارده سروشتیه چاکه کان (الصالحه) دهسته مۆ بکات و له ریی وه خۆی له ئاکامه نه ریی هکانی ئه وه گۆرانکاریانهی دیارده سروشتیه کان بیاریزی، ئه وهش سه رهتای بروا بوونه به هیزی جادوو، که له سه ره بنه ماو برۆای لیچووون و لاسایی کردنه وه (التشبيه المحاکاة) وه ستاوه، و مرۆف برۆای وابوو له توانیدا هه یه له ریی ئه وانه وه (لیچواندن و لاسایی کردنه وه) داهینان و گۆرانکاری له سروشتی دیارده کان بکات بۆ ئه وه مه به سه تهش؛ له میانى به ئامانج گرتنی شتیکیان دیاردهیه کی سروشتی جی مه به سه ته بۆ نمونه؛ وهک دابارین و زۆر بوونی ئاژه ل و پرۆسه یه کی راوکردنی سه ره که وتوو، به ئه نجامدانی سه ماو جموجول و هه لئس و که وت و رووخساری خۆ گۆرین و ری و شوینی تری جۆراوجۆر هه لده ستان، بونی وینه ی جۆراوجۆری ئاژه ل و بالنده و ماسی له سه ره دیوار و بنمیچی شوینی تیدا حه وانه وهی حه وانه وهی مرۆفی چاخى به ردینی کۆن له ناوچه ی جیا جیای جیهان، که مرۆف راوی کردوون و بۆ خواردن پشتی پیمان به ستوه؛ به لگه یه له سه ره بوونی ئه وه جۆره له برۆای جادویی ئایینی و مرۆفی ئه وه سهردهمه پیتی وابوه به کیشانی وینه ی ئه وه ئاژه له ی ده خوازى راوی بکات ئاژه له راسته قینه که راو دهکات، ئه وهش له سه ره بنه ما ی برۆابوون به وهی (زالبون به سه ره وینه زالبون به سه ره راسته قینه دا مسۆگه ره دهکات) به دیهاته وه (بوتیرو، 1990: 208).

مرۆفی کۆن برۆای وابوو خوا وه نده که ی له ئاسمان یاخود له قولایی ئاودا، یان جیهانی ژیره وهی زهوی جیگیره، به لام بتی بۆ دروست کرد بۆ ئه وهی له په رستگاکانی سه ره زه ویدا به رجه سه ته ی بکات (موسی، 1996: 160). ، په رستگاش بریتی بوو له خانووی پیرو ز که خوا وه ندی تیدا نیشته جی ده بیته له کاتی ئاماده بوونی هیماییدا له سه ره زهوی بۆ ئه وهی به گویره ی ری و ره سم و نه ریتی تاییه ته خه لکی قوربانی پیشکه ش بکه ن و، لیتی بیاریینه وه و نوێژی بۆ ئه نجام بدن ، ئه مهش پیاوانی ئایینی تاییه ته ریکیان ده خست به گویره ی رینماییه گه لی دانراو به ناوی خوا وه نده وه (سلیمان، 1983: 214).

له میانه ی ئه وه توێژینه وه یه دا هه ول درا وه هه لوه سه ته له سه ره هه ندیک دیارده بکریت، که له عیراق و زۆر شوینی تری جیهانی کۆن به پیرو ز زانراون و بریاری به خوا بوونی ئه وه یزانه ش دراوه، که له پشت ده ره که وتن و ده رنه که وتن و ئاراسته بوون و ئه وه ئاکامانه شن که لییان ده که وتنه وه ، وهک وتراویشه هه موویان له سه ره شیوه ی خوا وه ند به جه سه ته کرابوون (تجسید) و، وهک مرۆفیش له چوارچیوه ی ره گه زی نیر و می ویناکراون (بوتیرو، 1990: 208). لیره دا به باش زانراوه که ئه وه په رستراوانه ی بۆ لیتوێژینه وه کراونه ته جیی مه به سه ته به م شیوه ی خواره و ریز به ند بکرین:

یه کهم : بۆشایی ئاسمان و کهش و ههوا

بۆشایی ئاسمان و کهش و ههوا له پیشه وهی ئه وه دیاردانه دیت، که کاریگه ری راسته وخۆی له سه ره ژيانی کشتوکالی هه بووه له بیروباوه ری ئایینی دیریندا و، چۆته بواری په رستن و په رستشی بۆ کراوه، دانیشتوانی عیراقی دیرین و سه ره تاش له سهردهمی سو مه ریه کان خوا وه ندیکیان به ناوی (ئینلیل Enlil) بۆ بریار داوه و په رستویانه و،

وایان داناوه که ئەم خواوهنده دەسه‌لاتی بەسەر کهشدا هه‌یه و باوبۆران ده‌جولینێ و باران داده‌بارینێ (سەفان، 1999: 30)، رووداوی (لافاو) که له ئەفسانه سوومه‌ریه‌کان و کتێبه پیرۆزه‌کانیشدا باسی لێوه کراوه بۆ ئەوی ده‌گه‌ریننه‌وه و سوومه‌ریه‌کانیش په‌رستگایه‌کیان له شاری نه‌فه‌ر (نیپوری کۆن) بۆ دروست کردبوو، پاشان په‌رستنه‌که‌ی له شاره‌کانی تری عێراقی کۆندا بلاوبوه‌و ناوبانگی به توندوتیژو سزادانی زالمه‌کان ده‌رکردبوو (Oelsner, 1986: 106). ئەم خواوهنده هاوژینیکی هه‌بوه به‌ناوی (نینلیل Ninlil) و کورپیکیشیان به‌ناوی (نینورتا Ninurta)، ئەم کوره توندوتیژی‌هه‌که‌ی باوکی به میرات وەرگرتبوو، پاشان بوه خۆی جه‌نگ له شاری (له‌گه‌ش Lagash) و نازناوی (نه‌نگیرسو Ningirsu) ی پێدراو، ئاشوریه‌کان له جه‌نگدا په‌نایان بۆ ده‌برد به‌مه‌به‌ستی یارمه‌تی دانیان له سه‌رکه‌وتن به‌سەر دوژمناندا (ساکن، 1979: 392).

ئینلیل له‌عێراقی دێرین خواوهندی بۆشایی (الفضاء) ی ئاسمان و بالا ده‌ست به‌سەر بۆشایی نیوان ئاسمان و زه‌وی و ، هه‌یزه سروشتی یه‌کانی گه‌رده‌لول و لافاوه و، وه‌ک خواوهندیکی به‌هه‌یز و توندوتیژ (الجبار والصارم) ویناکراوه و، هه‌ر ئه‌وه‌ی‌شه پادشاکان ده‌خاته سه‌ر ته‌ختی پادشایه‌تی، و له‌سه‌رده‌می ئەکه‌دی‌ه‌کانیش په‌رستنی به‌ده‌وام بووه ، به‌لام له‌(1750 پ.ز) یه‌وه (مه‌ردوخ Marduk) ی په‌رستراوی هه‌ره بالا‌ی بابلی و خواوهندی هه‌سه‌ره‌ی موشته‌ری تایبه‌تمه‌ندی‌ه‌کانی له‌خۆ گرتوه‌و، شایانی باسه له‌عێراقی دێرین دا هاوکات له‌گه‌ل ئەو په‌رستراوه‌دا خواوهندیکی سه‌ره‌کی تریش به‌ناوی (ئه‌دد Adad) وه‌ک خواوهندی که‌ش (الطقس) یان خواوهندی هه‌وره بروسکه‌و هه‌وا (الجو) و لافاو، په‌رستراوه (قابلو، و سمیر، 2007-2008: 153).

ئاموریه‌کانیش خۆدای که‌ش و بارانیان به‌ناوی (ئه‌ده‌د)، (ره‌مامو Rammaun)، (به‌عل Baal) په‌رستوه‌و، له هه‌لکه‌ندراوه‌کانیاندا (به‌عل) به‌به‌رده‌وامی له‌گه‌ل وینه‌ی گا و هه‌وره‌تریشه‌دا هاتوه‌ (لابات، و آخرون. 2006: 425). به‌هه‌مان شیوه (که‌نعانیه‌کان) زۆربه‌ی بیروباوه‌ره‌کانیان له ئاموریه‌کانه‌وه وەرگرتوه، له‌ناو ئەوانه‌شدا ری و ره‌سم و نه‌ریتی تایبه‌ت به‌ په‌رستنی خواوه‌ند (ئه‌ده‌د و به‌عل) وله‌گه‌ل ئەوه‌شدا ناویکی تریان بۆ زیاد کردبوو به‌ناوی (ئیل El) (الماجدی 1، 1999: 41). برۆیان وابوو که ئەم خواوهنده هاوژینیکی هه‌یه و، له (ئوگاریتی باکوری سوریا) به‌ناوی (ئاشیره Ashrah) ده‌ناسریت، بۆیه وینه‌یان بۆ خۆی و هاوژینه‌که‌ی کیشا و جه‌ژنی تایبه‌تیان بۆ دانا بۆ ئەوه‌ی قوربانیان پێشکه‌ش بکه‌ن (الماجدی، 2001: 73).

پاشان (ئارامیه‌کان) به‌ناوه‌کانی (ئه‌ده‌د و ریمون Rimmon) به‌مانای (خاوه‌نی بروسکه) خواوهندیکیان بریارداوه‌و، له هه‌لکه‌ندراوه‌کانیاندا وینه‌یان بۆ کیشاوه که له‌سه‌ر شانی (گا) یه‌ک راوه‌ستابوو، له هه‌ندێ کاتی تردا ریمیکی سێ ده‌می به‌ ده‌سته‌وه‌یه که هه‌ما بۆ بروسکه ده‌کات، ئەم په‌رستراوه په‌رستنه‌که‌ی له نیوان مه‌له‌بنده کشتوکالیه‌کاندا په‌ره‌ی سه‌ند و په‌رستگایان بۆ له شاری (مه‌نبه‌ج) و زۆر شوینی تریش دروست کرد، له شاره ئارامیه‌کاندا جگه له‌م خواوهنده هاوژینه‌که‌شی به‌ناوی (ئه‌تارگاتیس Atargatis) ده‌په‌رسترا، وینه‌که‌شی له‌سه‌ر نه‌خشی دراوه ئارامیه‌کاندا ده‌بینرێ، که تاجیکی له‌سه‌ره‌و له شیوه‌ی خواوه‌ند (ه‌شتار Ashtar) و شیریکی له‌ته‌کدایه، جگه له‌م خواوه‌ندانه‌ش کۆمه‌له‌ی خواوه‌ندانی ئارامی (به‌عل Baal)، (ئیل Eil)، (علیان به‌هه‌ل Alyan) و (به‌هه‌ل شه‌مین Baal Shamin) ی ده‌گرتوه (عباینه، 1994: 107)، به‌هه‌ل شه‌مین ناوی له‌نوسینه‌کانی شاری (حضر) دا هاتوه‌و په‌رستگای تایبه‌تی بۆ بنیاد نراوه (الماجدی، 1999: 113).

له‌دواییدا په‌ره‌ستنی هه‌ردوو خواوهندی می‌ردو هاوژینی پیرۆز (ئینلیل و نلیل) له میسوپۆتامیاوه گواسترایه‌وه بۆلای (حیسیه‌کان) له ئەنادۆل، به‌ناوی خواوه‌ند (تیشوپ Tishop) و هاوژینه‌که‌شی به‌ناوی (خه‌پات Khipat) و

کوردهکەشیان بەناوی (شاروما Sharuma) پەرستراون (باقر، 1986: 81)، ئەم گواستنهوهیهش لە ریگە (حوریهکان) هوه بوو، بەلام پەرستنهکەى تەنها لە چوارچێوهى دەسلالەتی ئەواندا مایهوه، بۆیه لەناو شانشینى حیسیدا و تەنانت لە ناو پەیکەری خواوەندەکانیانیشدا سیفەتی فەرمی وەرنگرت (فیلهم، 2000: 100).

لەچاخی هیللنستیدا (31-323 پ.ز) واتە لە سەرەتای داگیرکاری ئەسکەندەری گەورە بۆ رۆژھەلات تاوەکو دامەزراندنی ئیمپراتۆریەتی رۆمانی لە سالی (30 پ.ز) پەرستنی خواوەند (بەعل) لە شارى (بەعلەبەک) تیکەل بەخواوەندی (خۆر) بوو، پەریکەریشی لەسەر بنەمای کۆکردنەوهی تاییهتەندی هەردوو خواوەند بۆ دروست کرا، کە تیایدا بە هیما کۆنەکانەوه دەردەکەوت، لە وینەکەدا لە نیوان دوو (گا) دایە بەدەستی راستی گەرمایی بروسکەى پیئەو لە دەستی چەپیدا قەمچیک هەیه کە بەکاری دەهینی بۆ لیخوڕینی گالیسکەکەى، جگە لەوهی تیشکی خۆری بۆ زیاد کراوه بەمەبەستی رازاندنەوهی سەری، هەندى جار ئەم تیشکە بە گولە جو گۆردراوه، ئەمەش بەلگەى گرنگیەتی لە ژيانى کشتوکالیدا (الدباغ، 1992: 247).

پاشان تییینی ئەوه دەکریت پەرستنی خواوەندی کەش و باران گواسترايیتەوه بۆ ولاتی یۆنان، چونکە گریکەکانیش برۆیان وابوو (زیۆس Zeus) خدای گەردونەو، هەلدەستی بە کۆکردنەوهی هەورەکان و، ئاراستەى با دەگۆریت و هەورە بروسکە دروست دەکات، پاشان باران دادەبارینى بۆ ئاودانى کیلگەو بیستانەکان، لەکاتی قات و قری و برسیتیشدا قوربانیمان لە رەگەزی (مرۆف) کردوه بۆ بەدەستەینانی رەزنامەندی، ئەوهی تییینی دەکریت قوربانیدان بە مرۆف لە میسوپۆتامیا و ولاتانی تری جەزیری پیشکەش نەکراوه لەم جۆره دۆخانەدا، دیاره خواوەند (زیۆس) لە بیروباوەری گریکەکاندا لە لوتکەى چیاکاندا نیشتەجیئە بەتایبەت لە لوتکەى چیاکانى (ئۆلومپیا Olympia)، هەر لەبەرئەوهش بوە یارییە وەرزشیەکان لە (ئۆلومپیا) دا ئەنجام دراوه لەسەر شەرەفی ئەو شوینەو پاکیتیەکەى.. گریکەکان پەرستگایان لەسەر چیاکانى ناوچە گرنگەکان بۆ دروست کردوه، ئەمەش بەهۆى ناچونیەکی بۆچونەکانیان لەسەر شوینی لە دایک بوونی، لە گرنگترین ئەو پەرستگایانەى کە بنیاتیان نابوو بریتی بوو لە پەرستگای ئۆلمپیاس، ئەرکادیا، بواتیا، سیتا و ئەجینا، شایەنى باسە خواوەند (ژوپیتەر Jupiter) ی رۆمانەکانیش هەر هەمان خواوەند (زیۆس) ی گریکەکانە، چونکە ئەویش خدای ئاسمان و بروسکە و بارانە، لەبەرئەوه جوتیارەکان لە کیلگەکانیاندا ئاھەنگی تاییهتییان بۆ ئەنجام داوهو قوربانیمان پیشکەش کردوه، چونکە کیلگە کشتوکالیەکان و لەوەرگاکانیانى تیر ئاو کردوهو یاریە وەرزشیەکانى رۆمان لەسەر شەرەفی ئەو ئەنجامدراوه (عبو و محمد، 1993: 182).

لە جیھانى نویشدا گەلى (مایا) لە ئەمەریکای ناوەراست و بەتایبەتی ولاتی (مەکسیک) خدای بارانیان پەرستوه بەناوی (یوم کاش Yum Kaax)، لە بۆچونی ئەواندا ئەم خواوەندە لە ژێرەوهی (بیری ئیتزایە) لە شارى (شیشین-ئیتزا) لە هەریمی (یوکتان)، لەکاتی نەبارینی باران و هاتنی برسیتی و قاتی قری و وشک بونەوهی رووهدا، پیاوانى ئاینی دەلین: خدای باران تورپەیهو لەسەر خەلکی پیویستە کە رەزنامەندی بەدەست بهینن، بۆیه دەبى کچیکى جوان و پاکیزە بکەنە دیاری و بە جل و بەرگی قەشەنگ و خشل و زیرو زیوی بەنرخ بپرازیننەوهو، بیخەنە بیرەکەوه و بۆ ئەوهی لە باوهشیدا جیگیر ببیت، ئەگەر رەزنامەندی ئەو بەدەست بهینریت ئەوا باران دەنیریت بۆ خەلکەکەى خۆی (الدباغ، 1992: 248).

لە کۆتاییدا دەکرى بوتری کە مرۆف بە بارتهقای رووبەر و بونەوهی لەگەل ئەوهی لە دەور و بەریدا دەگوزەری و بە گوێرەى ئەوهش کە کاریگەری لەسەری هەیه و، ئایندهی چارەنوسی خۆی تیدا بە دی کردوه

هه‌لۆیستی نواندوه، له‌به‌رئه‌وه‌ش که بۆشایی ئاسمان و کهش و هه‌وا وهک یه‌که‌مین دیارده به‌رده‌وام به‌ریه‌که‌وتنی له‌گه‌لدا هه‌بوه و هه‌واخواستن و ترس له لیکه‌وته ئه‌رینی و نه‌رینیه‌کانی له‌سه‌ر ژیان و به‌رده‌وام مانه‌وه‌ی، ئه‌وه‌ی لێی به‌هه‌رمه‌ند بوه و به‌رده‌وام له‌زه‌ینیدا ئاماده‌یی هه‌بوه ده‌سته‌وه‌ستانیشی له‌تواناشکانی به‌کرده‌وه بۆ گۆرینی ئه‌و لیکه‌وته به‌گۆیره‌ی ئه‌وه‌ی له‌خواستیدا به‌ئامانج گه‌راوه، سه‌ره‌نجی بۆ به‌ریاری په‌رستنیان ئاراسته‌کرده‌وه له‌پیشه‌وه‌ی ئه‌و خواوه‌ندو په‌رستراوانه‌ش هه‌ژماری کردون که له‌ریزه‌ندی کاریگه‌ریدا شوینی له‌پیشیان هه‌بوه.

دوهم: دیارده‌ی به‌پیتی و بی پیتی خاک و کهم و زۆری به‌رهم و وشکبوون و بوژانه‌وی روپۆشی زه‌وی:

ئهم دیارده‌یه‌ش لایه‌نیکی تره له‌رواله‌ته‌ سروشتیه‌کان که جیگای گرنگی پیدانی په‌رستنه‌کۆنه‌کان بو، دوو دیوه‌که‌ی ئهم هه‌یزه‌ی که له‌پشتیشتی بووه، له‌خودای نێرو خوابانوی هاوژینیدا به‌رجه‌سته‌کراوو، ئهم دوو هاوژینه‌ له‌وه‌رزی وشکه‌ سالییدا له‌یه‌که‌تر جیا ده‌بوونه‌وه‌و له‌وه‌رزی گه‌شه‌کردندا یه‌کیان ده‌گه‌رتوه‌وه، کۆنترین په‌رستنی ئه‌و دووانه‌ش له‌عیراکی کۆن و له‌لای سۆمه‌ریه‌کان سه‌ری هه‌لداوه‌وه، مه‌زه‌نده‌ ده‌کرێ پیش ئه‌وانیش ئاماده‌یی هه‌بوو، لای ئه‌وان خوی داچاندن (دموزی Damuzi) له‌وه‌رزی به‌هاردا ده‌ژیاوه‌وه، له‌گه‌لێشیدا زه‌وی به‌گه‌زگیا رووه‌که‌کان سه‌وز ده‌بوو، پاشان له‌وه‌رزی هاویندا ده‌مرد و، هاوکات گه‌زگیاو رووه‌که‌کانیش له‌سه‌وزی ده‌که‌وتن و، گیان(روح)ی خودا روڤه‌چوه جیهانی ژیره‌وه، به‌مه‌ش هاوژینه‌که‌ی خوابانوو (ئینانا Inanna) دلته‌نگ ده‌بوو، سۆمه‌ریه‌کان له‌شاری ئایسن (پاشماوه‌و شوینه‌واره‌که‌ی ده‌که‌ویته‌ پارێزگای زی قار له‌باشوری عیراق) و له‌یه‌که‌م روژی سالی نویدا به‌بۆنه‌ی هاوسه‌رگیری نیوانیان ئاهه‌نگیان به‌ریا کردوه، له‌م ئاهه‌نگ و جه‌ژنه‌دا پاشای شار (ئایدین داکان) که‌وه‌ک وینه‌نوین (نماینده‌ی خودا (دموزی) ویناکراوه، هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل کچیکی خزمه‌تکاری په‌رستگادا ئه‌نجامداوه‌ که به‌ وینه‌ نوینی خوابانوو (ئینانا) نیشان ده‌دا، به‌م هاوسه‌رگریه‌ پیرۆزه‌ش له‌وه‌رزی به‌هاردا، دووپاتی به‌پیتی زه‌وی و زۆر بوونی به‌رهمی کشتوکالی کراوه‌ته‌وه (میشائیل، 2012: 13)، و خه‌لکیش له‌کاتی روچونی گیانی خودای کشتوکال بۆ جیهانی ژیره‌وه به‌شداری خه‌م و خه‌فته‌ی هاوژینه‌که‌یان کردوه، له‌سه‌ره‌تای وه‌رزی به‌هاریشدا خوابانوو به‌ره‌و جیهانی ژیره‌وه رویشتوه بۆ سوڤراغ کردنی، و بۆ زیندووبونه‌وه‌و دووباره‌ گه‌رانه‌وه‌ی بۆ ژیان، ری و رسمی ئاینی به‌پارکردوه، کاتیکیش (دموزی) له‌وه‌رزی به‌هاردا زیندوو بوته‌وه‌ و، سه‌رکه‌تۆته‌وه‌ بۆ جیهانی سه‌ره‌وه‌ له‌گه‌لیدا گیانی کشتوکال و داچاندن و سه‌وزایش به‌هه‌مان شیوه‌ زیندو بوته‌وه‌ و رووه‌که‌کانیش گه‌شه‌یان کردوه‌وه، به‌بۆنه‌یه‌شه‌وه‌ له‌مانگی نیساندا ئاهه‌نگی مه‌زن سازکراوه‌وه، به‌مه‌ش سه‌ره‌تای سالی نوی ده‌ستی پیکردۆته‌وه (القطبی: 2000: 226).

کاتیکیش (جه‌زیره‌کان = سامیه‌کان) به‌ره‌و میسوپۆتامیا هاتن ئهم بیروباوه‌ری سۆمه‌ریه‌کانیاین وه‌رگرت، و ناوی خواوه‌ند (دموزی) یان گۆری بۆ (ته‌موز) و ناوی خوابانوو (ئینانا) شیان به‌ (عشتار Ishtar) ناودێر کرد، له‌دوای ئه‌وه‌ش کاتیک له‌سه‌رده‌می حامورابی (1750-1792 پ.ز) دا بابل بوه گرنگترین ناوه‌ندی سیاسی له‌میسوپۆتامیادا خودا (مه‌ردوخ) جیگای (ته‌موز)ی گه‌رتوه‌وه‌و بابلیه‌کان له‌په‌رستگایاکی تایبه‌تدا به‌ناوی (مالی ئه‌کیتو Akito house) دا ئاهه‌نگی جه‌ژنی سه‌ری سالی نوینان بۆ گه‌راوه‌وه، ئهم ئاهه‌نگه‌ بۆ ماوه‌ی یازده‌ روژ به‌رده‌وام بوه، به‌پاکژ کردنه‌وه‌ی په‌رستگه‌و خویندنه‌وه‌ی وێرد ده‌ستی پیده‌کرد، له‌روژی پینجه‌مدا خه‌لکی دلته‌نگ و خه‌مبار ده‌بوون بۆ خودای مردوو و له‌ناو شاردا به‌پاکردن به‌دویدا ده‌گه‌ران (Lenzen, 1956: 35-36)، له‌روژی خه‌وته‌مدا خودا (مه‌ردوخ) له‌چپای جیهانی ژیره‌وه‌ زیندو ده‌بیته‌وه‌وه، له‌روژی نۆیه‌مدا ئاهه‌نگه‌کان به‌ریوه‌ ده‌چوون

و رى و رسمى تايبهت له (مالى ئه كيتۆ) ئه نجام ده درا (رشيد، 1994: 42-43)، له شهوى دهيه مدا پادشا كه پۆلى مهردۆخى نمايش ده كرد، هاوسه رگيرى له گه ل كچيكي خزمه تكارى هه لېژي دراو كه پۆلى (عشتار)ى ده گيړا، له په رستگه دا ده كرد و به مهش كۆتايى به فيستيقاله كه ده هينراو، بپرواشيان وابوو كه رۆژى دوازدهيه م خوداكان له هۆلى چاره نوسدا كۆده بنه وه به مه به ستي بپرياردان له ژيانى خه لكى له سالى نويدا (قاشا، 2010: 376).

هه ر هه مان ئه م بيروباوه رپه گواسترايه وه بۆ كه نعانیه كان، ئه وپيش به مردن و زيندوبونه وهى خوداي كشتوكال و داچاندن، ئه فسانه كان باسى ئه وه ده كه ن كه خوداي داچاندن (ئهدون Adon) له وه رزى هاويندا ده مريت و رووه كه كان له كي لگه كاندا وشك ده بنه وه، له وه رزى به هاردا هاوژينه كه ي، خوا بانو (عشتار) له جيهانى ژيره وه دا به دوايدا ده گه پي و هه ر له وپيش ئه يدۆزيتته وه ئه يگه پرينيته وه بۆ جيهانى سه ره وه و ژيانى ده ست پي ده كاته وه (مه ران، 1994: 322)، به مهش سه ر له نو ي زه وى سه وز ده بيتته وه، وه ك ئاماژهش بۆ يه كگرتنه وه يان هاوسه رگيرى خوداو خوابانو له ري گه ي (وينه نوين: نماينه) پۆل گيړه كانيانه وه ئه نجام ده ريت، و به م بۆ نه يه شه وه له شارى (جبيل = ببلۆسى كۆن) بۆ ماوه ي حه وت رۆژ ئاههنگ به رپيوه ده چيت و خه لكى دلخۆش ده بن و خه ته نه ي مناله كانيان له م رۆژانه دا ئه نجام ده دن (حتي، دون تاريخ: 126).

له ئه فسانه كانى شارى (ئوگاريت) دا له سوريا، ئاماژه بۆ خوداي ره شه باو باران (عليان به عل) ده كريت، له وه رزى هاويندا له لايه ن دوژمنه كه يه وه (خوداي جيهانى ژيره وه = خوداي مردن) ده كوژريت و به مهش باران بارين ده وه ستيت و رووه كه كان وشك ده بنه وه، ئه م دۆخهش به رده وام ده بيت تا وه كو هاوسه ره كه ي (عنات Anat) داده به زيت بۆ جيهانى ژيره وه و دوژمنى مي رده كه ي كه خوداي (مردن) ه به داسه كه ي پارچه پارچه ده كات، پاشان جهسته پارچه پارچه كراوه كه ي به سه ر كي لگه كاندا دابهش ده كات و له وه رزى به هاردا ژيان دووباره بۆ خودا (عليان به عل) ده گه پرينيته وه و، به مهش باران داده باريت و زه وى به رووه كه كان سه وز ده بيتته وه (الماجدى، 2001: 217).

خوا وه ند (ئوزيرس Oziris) - وه ك له سه رچاوه يه ك داها توه - لاي هه نديك ميژوونوس وه ك ته وه ر (محور)ى ئاينى مصرى ده بينريت و، به هۆى ئه وه ئه فسانه يه ي له باره شه يه وه دروستكراوه - كه له رووى دارشتن و ئامانجيدا له ئه فسانه ي دموزى و ئينانا ده چيت - و په يوه ندى هه يه به ژيان و مردنه وه، له ريزى پشه وه ي په رستراوانى ميسرو له نيو گرنگترينان جيى گرتوه، وه ك به رپرسى هه موئه و پيشهات و په ره سه ندانه لى ده روانريت، كه به دريژايى سال له سه ر رووى زه وى رووده دن و، هه رله سه ر ئه و بنه مايهش هۆكارى هه لسانى لافاو و په يدا بوونى سه وزايى به زيندوبونه وه ي ئه و وه ك ئاوى تازه و، وشكبوون و نه مانى گژوگياش به مردنى كاتى ئه و ليك درا وه ته وه و ده ركه و تنه وه ي سه وزايش له سالى داها تودا هه رله سه ر جهسته ي زيندوى ئه وه، مصرى هه كان بپروايان وابوو هه موو ساليك ژيان بۆ (ئوزيرس) ده گه ريته وه و به گه رانه وه ي ژيانيشى روه ك گژوگيا ده رويت كه مروف و ئاژه لان له سه رى ده ژيه ن (ارمان، 1995: 71-72).

له جوانترين په رپه گرافيكدا كه له چاخى ده وه لته نو ي له باره ي تايبه تمه ندى (ئوزيرس) وه نوسراوه، زه وى به رپاكشاو له سه ر جهسته ي ئه وى مردو و بومه له رزه به به ره نجامى جو له و روبرارى نيل به سه رچاوه گرتو له عه ره قى په نجه كانى ده ستى و ژيانى مروف و به رى دارو درهخت و دانه وي له به به خه ششى هه ناسه دانى ئه و زانراوه، هه موو ئه وهش كه مروف دروستى ده كات له خانو و په رستگا و گو رستان و... هه ت، هه ر به هه لچنين له سه ره وه ي لاشه ي ئه و ليك درا وه ته وه (ارمان، 1995: 73-74).

له لای مصریه کۆنهکان، خودا (ئوزیریس) به به پیتی و کشتوکال کردنه وه په یوه ست کراوه له بهرئه وهش که وهک پیشتر وترا، جیگا و شوینی به رزی له ناو خودایانی میسر دا داگیر کردوه، بویه - و به گویره ی ئه فسانه که دا هاتوه - براکه ی خودا (ست Set) ئیره یی پێ بردوه و کوشتویه تی، خوا بانوو (ئیزیس Izis) ی هاوسه ریبشی که له هه مان کاتیشدا خوشکیتی به مردنی خه مبار بوه، بویه به دوایدا گه راوه تا ئه و کاته ی لاشه که ی له (ئه بیدۆس = Abydos) شاری بلینا ی باشوری پارێزگای سوهاجی ئیستا) دۆزیویه تیه وه و به باله کانی باوه شیخی کردوه و به ریگای جادویی توانیویه تی زیندوی بکاته وه و بیگه رینیتیه وه بۆ ژیان، خه لکیش سهردانی په رستگای (ئه بیدۆس) یان کردوه به مه بهستی به شداری کردن له و بۆنه و ئاههنگه ی که وینای کاره ساتی خودا ئوزیرۆسه له مردنی و زیندوبونه وه ی و دووباره ژیا نه وه ی زهوی و کشتوکال کردن (مهرا ن، 1994: 321). له م ئه فسانه یه وه ئه و بر وایه لای میصریه کان دروست بوو که فیرعه ونی مردو خۆی له خوا وه ند ئوزیریسدا ده رده خات و فیرعه ونی نوێ بریتیه له (حوریس Horis) که کوری (ئیزیس) ه. ئه میش واته (حوریس) ده چیته سه ر عه رش پاش ئه وه ی که مامی خۆی (ست) ده کوژیت و پیاوانی ئاینیش دان به ده سه لاته که یدا ده نین (القماطی، 2003: 71-72).

پاشان ئه فسانه ی (دموزی) و (ئینانا) یا خود (تموز) و (عشتار) ده گوزاریته وه بۆ ئاسیای بچووک، ئه فسانه ی (حیسیه کان) باسی ئه وه ده که ن که خودای کشتوکال (تیلیپینو Telipinu) له وه رزی هاویندا دیار نامینیت و، له گه ل خۆیدا ره گی کشتوکال کردن ده بات و به مهش رووه که کان ده مر ن، ئاژه له کان تووشی مه رگه سات ده بن و زاوژی زۆربوون و به پیتی ده وه ستیت و قات و قری سه ر ده کیشی، به مهش مرۆف و ئاژه ل تووشی کاره سات ده بن (حاطوم و آخرون، 1964: 272)، کۆمه له ی خودا کان کۆده ب نه وه و راویژ به یه کتری ده که ن، خودای (کهش و هه وا) هۆکاری نه هه مه تیه کان بۆ دیار نه مانی کورپه که ی (تیلیپینو) ده گه رینیتیه وه، بویه فه رمان به (هه لۆ) ده کات ده ست بکات به گه ران له سه ر چیاکان و دۆل و قولایی ده ریاکان، پاش گه رانیکی زۆر هه لۆ به نا ئومیدی ده گه ریتیه وه و هیه چ شوینه واریکی بۆ نا دۆز ریتیه وه، پاشان خودا گه وره کان دینه وه لام و فه رمان به (هه نگ) ده که ن بۆ دۆزینه وه ی، ئه ویش پاش گه رانیکی زۆر ده بین له شاری (خاتوشا = Khatusha) بۆ غازکۆی ئیستا) خهوی لی که وتوه، هه نگ چزوو له ده ست و قاچه کانی ده دات و له خه و بیداری ده کاته وه و به باله کانی هه لۆ ده گه ریتیه وه، به مهش له وه رزی به هاردا ژیان بۆ کیلگه کشتوکالیه کان و شوینی له وه راندنی ئاژه له کان ده گه ریتیه وه و ئاههنگ به ریا ده کریت، یاده کهش به (پورولی Puruli) ده ناسریت، که تیایدا قوربانی و ئاگر کردنه وه و رازاندنه وه ی په رستگا کان به داری سهوز ئه نجام ده دریت (الدباغ، 1992: 250).

جیی ئامازه یه که هه ر ئه م بیروباوه رپه ده گوزاریته وه بۆ ولاتی یۆنان و کاریگه ریبه که ی له ری و په رسم ی (رازه ئیلیوسییه کان) دا ده رده که ویت، که گریکه کان له شاری (ئیلیۆس) ئه نجامیان ده دان، که تیندا خوابانوو (کور Kore) له گه ل دایکیدا (دیمیتەر Demeter) خوابانووی کشتوکال به شداری هه موو ئه و کارانه ده کات که په یوه ندیبیان به کشتوکال و داچاندنه وه هه یه، له پاش کۆکردنه وه ی خه له و خه رمان دیار نامینیت و وشک بوونه وه له زهویه کان روو ده دات، خه لکی (صقلیه) بر وایان وابوو که خوابانوو (کور) له وه رزی هاویندا داده به زیت بۆ شانشین ی (پلوتو = Pluto) خودای جیهانی ژیره وه، دایکیشی بۆی خه مبار و دلته نگ ده بیت و خه لکیش به شداری خه م و خه فه ته که ی ده که ن و به دوایدا ده گه رین، پاش چوار مانگ له دیار نه مانی خوابانوو (کور)، دایکی له وه رزی پایزدا که ده کاته وه رزی کشتوکال کردن ده ی دۆز ریتیه وه، هه ر له و کاته شدا کۆگا کانی دانه ویله ده کرینه وه به مه بهستی دابهش کردن و

چاندنیان، و بهم بۆنه‌یه‌شه‌وه گریکه‌کان ئاهه‌نگ و فیستیقای مه‌زنیان به‌ریا ده‌کرد له شاری (ئیلیۆس) دا (نیهاردت، 1994: 55).

جیگای ئاماژه‌یه، (زیوس) له‌یۆنان- ژوپیتەر لای پۆمانه‌کان- گه‌وره‌ی په‌رستراوانی گریکه و وه‌ک ئافرینه‌ر و گه‌وره‌ی مرۆف و خودای ئاسمان و چیا و بارینه‌ری باران و خوای شه‌ر سه‌ری سیسته‌می ئاکاری (رأس النظام الاخلاقی) هه‌ژمارکراوه و، ئه‌وه که‌خیزان ده‌پاریزیت و سزاشی ده‌دات و پاریزگاریش له‌سنورو شوینی نیشته‌جیبوون ده‌کات و، بالاده‌سته به‌سه‌ر ئاووه‌ه‌وا و هه‌وره بروسکه دروست ده‌کات و (عبو و محمد، 1993: 77)، خوای به‌پیتی و زاوژی و که‌ش و ده‌ریا و ئه‌و چاره‌نوسه‌یه که به‌ته‌رازوه زی‌پینه‌که‌ی به‌ختی (چانس) مرۆف ده‌پیی و توانا‌کانی ده‌زانی و، په‌رستراویکه که‌هه‌موو بواره‌کانی ژیان له‌خۆی ده‌گریت (عکاشه‌ و آخرون، 1991: 13). له‌پۆمان هه‌زیکی تریش به‌ناوی (ساتورنوس Saturnus) وه‌ک خواوه‌ندی داچاندن (الزرع) و، وه‌ک یه‌ک له‌کۆنترین خواوه‌نده‌کانی پۆمان و ئه‌و په‌رستراوه‌ی که دانیشتوانی فی‌ری کشتوکال کردووه، ناسراوه‌و بر‌وا وایه که له‌بنه‌په‌تا یۆنانی بووبیت و هاتینته ده‌شتی (لاتیۆم) و، دوا‌ی مملانیشتی له‌گه‌ل (زیوس) گه‌وره‌ی په‌رستراوانی گریک بزربووبی، هه‌روه‌ها په‌رستراویکی تریش به‌ناوی (سیرس ceris) وه‌ک خوای به‌پیتی (الخصوبة) و به‌روبومی کشتوکالی و دوو خواوه‌ندی تریش به‌ناوه‌کانی (پالیس Piles) و (فرنوس Frnus) وه‌ک پاریزه‌ری می‌گه‌ل په‌رستراون (عکاشه‌ و آخرون، 1991: 232).

هه‌موو ئه‌وانه‌ی سه‌روه‌ه ده‌سه‌لمینن مرۆقه‌کان له دوا‌ی تی‌په‌رینیان له قۆناغی خۆراک کۆکردنه‌وه‌وه بۆ به‌ره‌م هینانی خۆراک بی‌ریان بۆ ئه‌وه چوه که ئه‌وه‌ی له دوا‌ی کۆششی خۆیان و شوینکاری ئه‌رینی که‌ش و هه‌وا له ئاینده‌ی به‌ری ره‌نجیانداندا رۆلی راسته‌وخۆ ده‌گه‌یریت بریتیه له زه‌وی، به‌وه‌ی له هه‌ناویدا تۆوی به‌روبومه کشتوکالیه‌کانی هه‌لگرتوه‌و به‌پینی ئاستی گونجاوی هه‌ل و مه‌رج که به‌بروای ئه‌وان خۆی له ئاستی ره‌زامه‌ندی له هه‌مبه‌ر هه‌لویت و کرده‌وه‌کانی مرۆف ده‌بینیته‌وه، ده‌یانیه‌نیته بوون و ده‌یانکاته تی‌شوی ژیان و مرۆقه‌کان بۆ خۆراکی خۆیان ئاژه‌له‌کانیان به‌کارده‌هینن و، واش له بی‌رکردنه‌وه‌یاندا چه‌سپاوه که بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌رخه‌یان و بی‌نیازو خۆش خه‌یال نه‌بن که له به‌خششه‌کانیان بی‌به‌شیان ناکات و به‌وشک بوون و دامالینی به‌رگه‌ پر له به‌خششه‌که‌ی هه‌لویتیان له هه‌مبه‌ر وه‌رده‌گریت و، بۆ ئه‌وه‌ش تا هه‌تایه بی‌به‌شیان نه‌کات ده‌بوا‌یه بی‌هیوا‌ی نه‌که‌ن و باشترین هه‌لویتیش بۆ بی‌هیوا نه‌کردن و ره‌زامه‌ند بوونی به‌خواکردن و ئه‌نجامدانی په‌رستشی گونجاو بووه، له‌به‌رئه‌وه‌ش که له میان‌ی وردبونه‌وه‌یان له‌وه‌ی له ده‌وره‌به‌ریان ده‌گوزهری ته‌نها دایکه هه‌مان رۆلی زه‌وی ده‌بینیت و سه‌رچاوه‌ی زۆر بوونی مرۆف و هه‌وینی گه‌وره‌کردن و په‌روه‌رده‌کردنیتی له شیوه‌ی دایک و وه‌ک خوابانوو له چوارچیه‌ی په‌یکه‌ری ئه‌ودا به‌رجه‌سته کراوه، بۆ ئه‌وه‌شی بارگۆرانی رووپۆشه‌که‌ی هه‌میشه له ئه‌ندیشه‌ی مرۆقه‌کاندا ئاماده‌ی هه‌بیت به‌شیوه‌ی ئه‌فسانه هۆنراوه‌ته‌وه.

سپیه‌م: خۆر

لایه‌نیکی تری جیگای گرنگی پیدانی مرقی کۆن بریتیه له به پیرۆز راگرتنی (خۆر)، له میسۆپۆتامیادا (خۆر)یان له خودایه‌کی نێردا به‌رجه‌سته کردوه و سۆمه‌ریه‌کان به (ئوتو Utu)، جه‌زیره‌کانیش (دورگه‌ی عه‌ره‌ب) به (شه‌مه‌ش Shamash) ناو‌دیریان کردوه، ئەفسانه‌ سۆمه‌ریه‌کان هێما بۆ ئەوه ده‌که‌ن که خودا (ئوتو) کۆری خودا (نانا = مانگ Nanna) ه و هاوسه‌ره‌که‌شی خوابانوو (نینگال Ningal) ه، له سبه‌یناندا له چیاکانی رۆژه‌لاته‌وه به‌ده‌رده‌که‌ویت و به‌ره‌و ئاسمان به‌رز ده‌بیته‌وه پاشان له چیاکانی رۆژئاواوه ئاوا ده‌بیته، له ده‌قه‌کانی (نوێژ) ی تایبته به خودای ناوبراو که له په‌رستگا تایبه‌ته‌که‌ی ده‌گوترايه‌وه له شیوه‌ی وێرد خویندندا، ده‌لی: خودا ئوتو له شه‌ودا ده‌نوی و خه‌لکیش له‌گه‌لیدا ده‌خه‌ون، کاتیکیش له سبه‌یناندا له شوینه‌که‌ی خۆی ده‌رده‌چیت خه‌لکیش له‌خه‌و راده‌بن، به‌هه‌مان شیوه ئەم خودایه له هه‌لکۆل‌دراوی مۆره لوله‌کیه‌کاندا ده‌رده‌که‌ویته، که رۆشنایه‌کی زۆر له شانەکانی و چه‌قۆکه‌ی ده‌سته‌یه‌وه ده‌رده‌چیت، که هێمایه بۆ یه‌کسانی دادگه‌ریه‌کانی، چونکه له بنه‌ره‌تدا خودای دادگه‌ری و شه‌ریعه‌ته‌کانه، له میلی (حامورابی) یشدا ده‌رده‌که‌ویته که له‌سه‌ر عه‌رش دانیشتوه، رۆشنایه‌ی له شانەکانیه‌وه ده‌ده‌وشیته‌وه، تاجیکی شاخدارای له‌سه‌ردایه، و قامچیه‌کی به‌ ده‌سته‌وه‌یه، و ئەنگوستیه‌یه‌کیش له په‌نجه‌یدایه که هێمایه بۆ ده‌سه‌لاتداریتی و فه‌رمان، له‌سه‌روی میله‌که‌دا هێمای (قرص الشمس) ده‌بینری، که چوار تیشکی رۆشنایه‌ی لێوه ده‌رده‌چیت (لوبون، 1947: 95).

هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌ی وه‌ک زانراوه خۆر له‌ئاسمان به‌به‌رزیه‌ی ده‌رده‌که‌ویته و به‌روناکیه‌که‌ی تاریکی ناهیلایته و پیشینانیش له‌باریه‌وه و تبه‌ویان، که ئەو هه‌یج نه‌ینیه‌کی لا و ن نابن، بۆیه له‌لای ئەوان وه‌ک خودای ماف و دادگه‌ری و سه‌رچاوه‌ی یاسا و مه‌زنه‌ دادوه‌ر و گه‌وره‌ زیوان (الکاهن) و فالگره‌وه‌کان په‌رستراوه (باقر، 1980: 15).

پاشان په‌ره‌ستنی خۆر گواسترایه‌وه بۆ گه‌لانی دورگه‌ی عه‌ره‌ب له ولاتی شام، که خۆی له خودایه‌کی نێردا ده‌بینیه‌وه و به‌ ناوی (شه‌مه‌ش) ناوزه‌دیان ده‌کرد، خودای خۆری (که‌نعانی و ئارامی) یش هه‌ر وه‌کو خودای خۆری میسۆپۆتامیا تایبته بوو به چه‌سپینه‌ری دادگه‌ری له نیوان خه‌لکدا، چونکه له گه‌شته رۆژانه‌که‌یدا به ئاسماندا سه‌ره‌رشته‌ی هه‌موو خه‌لکی ده‌کرد (رشید، 1985: 158)، ئەفسانه‌کان ئاماژه بۆ ئەوه ده‌که‌ن که خودای خۆر یاریده‌ده‌ری بۆ خۆی دیاری کردوه، که بریتی بوون له (خودای راستی = دادگه‌ری) و خودای (میشون = به‌رده‌وام بوون) (الدباغ، 1992: 250).

په‌رستنی خۆر له میصری کۆندا شیوه‌ی ناوی جیاوازی به‌خۆوه گرت، ناوه‌ندی په‌رستنه‌که‌ی کاریگه‌رییه‌کی دیاری هه‌بو، به‌وه‌ی شوینی یه‌که‌مین دروست بوونه، له ده‌قه‌کانی په‌رستگه‌ی شاری خۆر یاخود (هلیۆپۆلیس Helopolis) ناوی جیاجا ده‌بینری که بۆ خودای خۆر به‌کارهاتوون له نمونه‌ی (ئاتوم Atum، رع Ra، خه‌فره‌ Khafra، حوریس Horis) (آرموار، 2005: 15). له ئەفسانه‌ی دروست بوونی هلیۆپۆلیسدا ده‌رده‌که‌وی، ئاتون یه‌که‌مین خودایه که له ئاوی جاویدانیه‌وه ده‌رکه‌وتوه و پێی گوتراوه (نون Nun) ی سه‌ر گه‌ردی دروست بوون، له کاتی ده‌رکه‌وتنیشی به‌خودا (رع) ناو‌دیتر کراوه و پاشان به‌م ناوه‌ ناسراوه، که له ئاسۆدا هه‌موو سبه‌ینانیک هه‌لاتوه. میصریه‌ کۆنه‌کان بروایان وابوه که خودا (رع) نماینده‌ی (به‌یانی) ه، چونکه به‌لگه‌ی نوێبوونه‌وه‌ی ده‌رکه‌وتنی خۆره، و کۆره‌که‌شی له‌پاش خۆی دیته سه‌ر ده‌سه‌لات، هه‌روه‌ها نماینده‌ی دوینی ی به‌سه‌رچووه به‌وه‌ی (ئۆزیریس) خودای مردنه، ده‌قه‌کانی (عین شمس) باسی ئەوه ده‌کات خودای خۆر (رع)، گه‌شته‌که‌ی له‌به‌له‌میکدا ده‌ست

پیدهکات له رۆژئاواوه به رهو رۆژههلات (الماجدی، 1999: 21: 109). له گیزانهوهیهکی تردا، ئەم خودایه گهشته ئاسمانیهکهی له سههر بالی بالنده ئه نجام دهدات، ههر له بهر ئه وه شه، (باز) کراوه ته هیمایهک بۆی، و له گیزانهوهی سییه مدا شیوهی حوشتر یان قالدونچه وهرده گریت، چونکه کوتلهی خۆر خلۆر دهدات له ئاسماندا ههروهک چۆن قالدونچه تۆپه لیک پیسی خلۆر دهدات (القماطی، 2003: 67). به لام دهقهکانی شاری (مه مفیسی Memphis = مهنه فی ئیستای هه لکه وتو له باشوری جیزه)، ئاماژه بۆ ئه وه دهکن که (پتاح Ptah) یه که مین خودایه پیش هه بوونی هه موو خوداکانی تر که وتوهو ئافرینه ری سه رجهم خوداکانه، و ته نانه ت خودا (ئاتوم) یشی ئافراندوه (حاطوم و آخرون، 1964: 121). هه مان ئه وه دهقانه دا جهخت له سههر ئه وه دهکه نه وه، شاری (مه مفیسی) یه که مین شوینه له مصر، که هه ردوو شانشینی سه روو- خواروو، تیایدا بونه ته یه ک شانشینی یه کگرتوو، په رستگه که شی، ئه وه ته رازوو هه بووه که هه ردوو به شی میصری تیدا کیشراوه، و هه رچی دهقهکانی شاری (طیبه = ئوقسوری ئیستا) شه ئاماژه بۆ ئه وه دهکات، که یه که مین شار هاتۆته بوون، بریتیه له شاری (تیبه) (ارمان، 1995: 269). له سه ره تادا خودا (ئامون Amun) پیگه ی خودا (ره ع) ی هه بوو، به لام ورده ورده به یارمه تی پیاوانی ئاینی سههر بهم خودایه بایه خی زیادی کردوو، ته نانه ت سه رکه وتوو بوون له وهی په رستنی سه رجهم خوداکان به (ره ع) یشه وه له خودای خویاندا کۆبکه نه وه، و خودای شاری (طیبه) به خودا (ئامون- ره ع) ناودێر کرا، ئه مهش بوه مایه ی نیگه رانی و تور هه بوونی پیاوانی ئاینی خودا (ره ع)، و ته نانه ت ئه وانه شی که بروایان به (ره ع) هینابوو، بۆیه ئه م دۆخه مه تر سیداره به جۆریک بوو که له سه رده می فیرعه ون ئه منحوتبی چواره م (1379-1362 پ.ز) دا، و به هاوکاری دایکی شازن (تی) جۆریک له سیاسه ت په ی ره و بکات، که ببیته مایه ی هاوسهنگی له نیوان ده سه لاته کانی و ده سه لاته کانی پیاوانی ئاینی (ئامون)، بۆیه سه ره تای سه رده مه که ی به جۆریک له میان په وهی دهستی پیکرد (سعد الله، 2003: 101)، پاشان داوای به پیرو زکردنی خودا (ره ع)، خودای شاری (عین شمس) ی کرد، و په یکه ریکی لیک دراوی بۆ دروست کرد له سههر شیوهیه کی مرۆف و سه ری هه لۆ، ئه وه شی زیاتر پایه بلندی ده کرد (قرص الشمس) بوو، له جیگای شیوهی (مه ر)، پاشان دانی به خودا (ره ع) دا نا له ژیر ناوی (ئاتون)، سه ره پای هه بوونی خوا (ئامون)، به مشیوهیه پیاوانی ئاینی (ئامون) ره زامه ندییان ده ربهری و ریگه یان به فیرعه وندا که په رستگه یه ک بۆ (ئاتون) دروست بکات له (که رنه ک)، به لام پاشا له سه ره تادا هه ندی تایبه تمه ندی و سیفه تی ئه م خودا نوییه ی رانه گه یاند، کاتیکی ناودێری کردبوو به (ره ع- حور- اختی)، واته گه رمی شاراوه ی ئاتون (حاطوم و آخرون، 1964: 124). به لام پاش ئه وهی بۆی روون کردنه وه که ئه مه ری ره ویکی نوییه له ئاینی فه رمی میصردا (یه کتا په رستی)، نا کۆکیه کانی نیوانیان په ره ی سه ند و پیاوانی ئاینی (ئامون) ده ستیان به پیلانگی ری کرد دژی پاشا، هه رچی فیرعه ون بوو، جهنگی له دژی ئامون و په ی ره وه که رانی راگه یاند، کریکارو سه ربازه کانی راسپارد به له ناو بردنی هه ر هیماو په رستگایه کی سههر به و خودایه له شاری (تیبه) و سه رجهم شاره میصریه کاند، و ناوی خۆشی له (امنحوتب) هه وه گۆری بۆ (اخن اتون = سوو دمه ند بۆ ئاتون)، پایته ختیکی نویشی بنیادنا به ناوی (اخت اتون = ئاسۆی ئاتون) (تل العمارنه) ی ئیستا (سیف الدین و آخرون، 1998: 97)، پاشان سه رجهم دام و ده زگا کانی ده ول ته تی بۆ ئه وه شاره نوییه گواسته وه، هه ر له ویش په رستگه یه کی زۆر گه وه ی بۆ ئاتون دروست کرد، به شیوهیه ک که له هه موو رووه کانه وه دیار بیته و رۆشنایی خۆر له گشت لایه که وه لێی بدات، به مشیوهیه (اخناتون) سه رکه وتوو بوو له جیا کردنه وه ی بیروباوه ری ئاینی نوێ به په رستنی (قرص الشمس)، به لام نه ی توانی به سههر سه رجهم میصریه کاندای بیسه پیینی، به هۆی پابه ندبوونی توندیان به بیروباوه ری پیشه وه وه، هه ر ئه م گۆرانی کارییه له بواری ئاینیدا بوه مایه ی تیک چوونی بارودۆخی ناو خۆیی میصر تاوه کو کۆچی دوایی (اخناتون)، به مردنیشی دۆخی ئاینی وه کو جارانی لیتهاته وه (مه ران، 1979: 93).

قورئانی پیرۆزیش ئاماژه بو ئهوه دهکات، نه زانه کان خۆرو مانگیان په رستوه، نمونه ش خه لکی شاری (سبأ) ه که خۆریان په رستوه (فَمَكَثَتْ غَيُّرُ بَعِيدٍ فَفَقَالَ أَحَاطَتْ بِمِالِ لَمَّ تَحِطُّ بِهٍ وَجَعِيَّتُكَ مَن سَبَّابٍ يَاقِينِ..

إِنَّ يَ وَجَدَتْ أُمَّرَأَةً تَمْلِكُ هُمُ وَأُوتِيَّتْ مَن كُ لِ شِ يُّ وَّلَ هَا عَرَّشُ عَظِيمٍ.. وَجَدَتْ هَا وَتَقَوَّمَهَا يَسْجُدُونَ لِشَمْسِ مَن دُونَ اللَّهِّ وَزَيَّنَّ لَهَا هُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَ هُمُ فَصَدَّ هُمُ عَنِ السَّبَابِ لَهَا يَهْتَدُونَ) (النمل: 22-24). ههروهه خۆر پله ی یه که می په رستنی به ده ستهینابو له شاری (الحضر) (صالح، 1987: 62)، خودایه کی نیریان هه بوو که به خودا (شه مه ش) ده یانناسی و به گه وره ترین خودایان دادنا و به خودا (زیوس) ی یونانیه کانیا ن ده چوواند، له دهقه کانی شاری (الحضر) هاتوه که ناوی (مرن) کوئا ناوی خودا (شه مه ش)، به هه مان شیوه له ری و په رسمی زه رده شتیدا یه که م جار نویژو ویرده کان بو خودا (میترا) ده خوینرا، پاشان بو (خورشید = خۆر) (القماطی، 2003: 105)

له ولاتی (حیسیه کان) یش له ئەنادۆل، (خۆر) وهک خواوه ند په رستراوه ، ئەمه ش وهک راستیه ک له ئەفسانه یه کیانه وه هه له ئینجراره، که باسی ئه وه دهکات خودا (خۆر) پاشای سه رجه م خودا کانه و کاری په یوه سته به دادوه ری هوه، چونکه له و شوینه به رزه ی خۆیه وه چاودیری سه رجه م خه لکی دهکات، ئەفسانه یه کی تر ده لیت، خودا (خۆر) له جیهانی ژیره وه ون ده بیت له کاتی گه شته کردنی شه وانیه دا له رۆژئاواوه به ره و رۆژه لات، پیاوانی ئاینی شاری (خاتوشا = پایته حتی ده وله تی حیسی) ژماره یه ک خودایان ریکخستوه، و له سه روی هه موویانه وه خوابانووی (خۆر) (ئه رینا Arinna) شاژنی ولاتی حیسی و ئاسمان و زهوی، شایانی باسه له م ئەفسانه یه ی دوومه دا، میردی خوابانوو (خۆر) خودای که ش (تیشوپ) ه، نه وهک خودا (خۆر) (حتی، دون تاریخ: 172).

په رستنی خۆر لای ئارییه کان له هیندستان خودایه کی نیره و له دهقه کانی (قیدا = کتیبی پیرۆزی ئاینی هیندۆسیه) به ناوی (میترا Mitra) ناویدر کراوه، له خویندنی ویردی ئاینی تاییه ت به م خودایه و خودا (فارونا Varuna)، وا دهرده که ویت که هه ردوو کیان له رووناکی ئاسماندا دهرده که ون، یه که میان له رووناکی رۆژ و به تاییه تی له خۆردا، دووه میشیان له رووناکی مانگدا (شلی، 1984: 32).

ههروهه خۆر له لای گریکه کانیش له نیمچه دوورگه ی یوناندا به ناوی (هیلیوس Helios) په رستراوه و له شیوه ی گهنجیکی به هیزی ریک و پیک و خاوه ن پرچیکی شه پۆلاوی پر وینه یان ده کیشنا، که تاجیکی له سه ردایه و رووناکی خۆری لیوه دهرده چیت، له سه ر گلیسکه یه که، که چوار ئەسپ رایده کیشیت، ئەفسانه گریکه کان ده گێرنه وه، ئەم خودایه له هه موو سبه یانانیکا له ده ریاکانی رۆژه لات هه وه له سه ر گالیسکه که ی دهرده که ویت و پاشان به ره و ئاسمان به رز ده بیت هه وه و له ئیواراندا له ده ریاکانی رۆژئاوا دا دهنیشیت هه وه، کاتیکیش له شه ودا خه و ده بیاته وه به له میکی رهنگ ئالتونی به ره و شوینی هه لاتنی ده بیاته وه بو ده سته پیکردنه وه ی گه شته رۆژانه کانی، و له و گه شتانه شدا هه موو شتیک له سه ر زهوی ده بینیت، په رستنی ئەم خودایه جیگایه کی به رزی داگیرکرد له نیوان گریکه کاندایه تاییه تی لای خه لکی دوورگه ی (رۆدس)، و هه ر له به رئه وهش بوو که په یکه ریکی گه وره یان بو دروست کرد، وهک پیشتیش ئاماژه ی پیکرا، په رستنی (هیلیوس) له گه ل په رستنی (به عل) له چاخ ی هیللنستیدا له شاری (به علبه ک = هه لکه وتو له ده شتی بیقاعی ناوجه رگه ی لوبنان) یه کیان گرت (شعراوی، 2003: 191 و 294).

له كوتاييدا گرنگه ئاماژه بۆ ئهوه بكریت كه ناشی خۆر به سروشتی خۆی له دهركهوتن و ئاوا بون و ئهوه گهرمی و روناكیهی دهیبهخشی نهبویتته جیگای سههرنجی مروّف و گومانیشی تیدا نییه كه ئهوهو نهیئنی پشت ئهوه هیزهی ههیهتی له گهرمی و روناکی و ئومیدی خهلك له ههمیشه دهركهوتنهوهو ترس له ون بون و نهگهراوهی و ئهوهی لهو بارگورانه دهكهویتتهوه بیری به خواکردن و پهرسیستی لا دروست کردون و بهو ری و رهسمی پهرسیتنهش كه له پیناویدا ئهنجامیان داوهو بهو پیگهیهش به پیی نزیکی له ناوچهكان و رادهی ههست کردن به کاریگهریهكهی و ئاستی شویتگرتنی له زهینیاندا خهونی گهیشتن به ویستهكانیان و رهواندنهوهی ئهگهری ئاینده نهخوازاراوهكانیان شروقه کردوه.

چوارهم: مانگ

لایهنیکی تری پهرسیستی روالهتی سروستی لای مروّفی کۆن بریتی بوو له پیروژ سهیر کردنی (مانگ)، سۆمهریهكان مانگیان بهناوی خودا (Nana نانا) ناودیر کردوه، و دورگهییهکانیش (جهزیریهكان) به خودا (سین Sin) ناسیویانه، ئهم خودایه جیگای تایبته و بهرزی ههبوه له نیوان خوداكاندا و پهرسیتنیشی زۆر بلاوبوهوه لهسههرجهم شوینهکانی رۆژهلاتی نزیکی کۆن (باقر و آخرون، 1980: 14). خهلكی میسۆپۆتامیا له شاری (ئور Ur) پهستیگهیهکیان بهناوی (خۆشیهكان) بۆ دروست کرد. له سوریا شاری (حهران) و له فهلهستین شاری (ئهریحا) تایبته بوون بهم خودایه، ئهفسانه سۆمهریهكان باسی ئهوه دهكهن خودا (نانا) كورپی ههردوو خودا (ئینلیل) و خوابانوو (نلیل) و هاوسهگریری لهگهڵ خوابانوو (نینگال) کردوه، و كورپك بهرههمی ئهم هاوسهگریری به بهناوی (ئوتو = خۆر)، خودا ئوتو ژیان رووناك دهكاتهوه له رۆژدا، لهكاتی گهشته رۆژانهکانی له رۆژهلاتهوه بۆ رۆژئاوا، ههروهك باوكیشی (نانا) ژیان رووناك دهكاتهوه لهكاتی گهشتی شهوانیدا له ئاسمان، ئهم خودایه (مانگ) به (دانایی و کاروباری دادگهری) ناوبانگی دهركردبوو (الشاکر، 2002: 17)، سروشتی پهرسیتنیشی مهودایهیهکی فراوانی لهولاتانی رۆژهلاتی نزیکی کۆن وهرگرتوه، لههۆکاره راستهوخۆکانی بلاوبوونهوهی پهرسیتنی بهو شیوه فراوانه بوونی بووه وهك دیارترین دیاردهکانی سروشت كه خهلكی بۆ ههژمارکردنی رۆژهکانی مانگ پشتیان پیبهستوه، هههرلهبهر ئهوهشهكه پیشینان سروت و كەش و نهريت و ری و پهسم ئایینیان بۆ ریکخستوه، گیرانی لهلایه عیراقیانی دیرین بهشوم سهیر کراوهو بهبروای ئهوان له گیرانیدا گیانی شهپهنگیزی هیرشی بۆ دهكات و دایدهپۆشی وئهوهش دهبیته هۆکاری رودانی رودای ترسناک و، دووبارهدهركهوتنهوهشی قوربانی پیویسته (باقر و آخرون، 1980: 5).

پهرسیستی ئهم خودایه گواسترایهوه بۆ كهنعانییهكان بهناوی (یهرح Yarih)، هاوسهركهشی خوابانوو (نیکال Nikkal) بوو، پهستیگهیهکیشیان له شاری (ئهریحا) بۆ دروست کرد(الراوی، 1983: 79)، دهقهکانی (ئوگاریت) بهناوی (شهر یان سهر) ئاماژهی بۆ دهكهن، دیاره مهبهستیان لهو مانگهبووه كه پهرسیتنهكهی له نیو ئارامیهكاندا برهوی سهندبوو، باسی ئهوهش دهكریت كه (موسی) پیغهمبهری عیبرانیهكان، ئهوانهی بریوان به پهرسیتنی (یههوه) هینابوو، له نیمچه دورگهی (سینا) دا هاوسهگریری لهگهڵ كچی پیایکی ئایینی شاری (مهدهین = نزیك شاری البدع ی ئیستا له پاریزگای تهبوکی سعودیه) کردوه كه بریوان به (یههوه) ههبووه، ئهم خودایهش له بنهواشهدا خودا (مانگ) بووه، و لای عهربهكانی باشوور به (وود Wadd) ناودیر کراوه، خهلكی (مهدهین) قوربانیمان بۆ ئهنجامداوه له چادریکی سادهدا، پاشان خودای مانگ جیگایهکی تایبتهی پی برا له ئایینی عهربه باشووریهكان، و له پیش خوداکانی ترهوه دایان دهن، ریزیکی تایبتهیان لیی دهگرت و به وشه (كههن = ئازیز) ناویان دهبرد، خودای

مانگ جۆره‌ها ناوی هه‌بوو له‌لای عه‌ره‌به‌کان، بۆ نمونه قه‌تبانیه‌کان پێیان ده‌گوت (عم)، (وود) له‌لای (مه‌عینییه‌کان)، (سین) له‌لای ئه‌که‌دی و بابلی و ئاشوریه‌کان، (مقهه) له‌لای (سه‌به‌ئیه‌کان)، هه‌م‌که‌شی بریتی بوو له‌ وینه‌ی (گۆیره‌که)، واش باس ده‌کریت په‌یره‌وانی خودا مانگ، په‌یکه‌ریکیان بۆ دروست کردوه له‌ شیوه‌ی (گا)، سه‌ریان بۆ نه‌واندوه و رۆژویان بۆ گرتوه، هه‌رچی ولاتی ئه‌نادۆله، حه‌سیه‌کان به‌ ناوی (ئه‌رما Arma) و حوریه‌کان به‌ناوی (کوش Kush) ناسیویانه، به‌لام گرنگیان به‌ په‌رستنی نه‌داوه، له‌لای قیدی و زه‌رده‌شتیه‌کانیش به‌ناوی خودا (قارونا Varuna) ده‌یانناسی (الدباغ، 1992: 255).

هه‌موو ئه‌وه‌ی له‌م ته‌وه‌رده‌دا باسکران، ده‌ری ده‌خات که مانگ به‌و جوانی و روناکیه‌ی له‌ شه‌ودا به‌ تاییه‌تیش - که به‌ بروای ئه‌وان هه‌موو شتیک ته‌نانه‌ت خۆریش له‌ دوا‌ی جوله‌ی پڕ له‌ به‌خشینی له‌ خه‌وی ئاسوده‌بیدا راکشاهه‌- ده‌بیه‌خشی و وه‌ک پاسه‌وان و به‌ تیشه‌که پهرشنگاره‌که‌ی خۆی ده‌خزینیته‌ ناخی هه‌موو که‌له‌به‌ریکی به‌ ئامانج گیراو و، ئاگاداره‌ له‌ هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی له‌ پشتی بچ‌ ئاگایی گه‌ردوندا هه‌ولێ ئه‌نجامدانی ده‌دریت، به‌ شیایوی په‌رستن زانراوه‌و لێزه‌و له‌وی و به‌ناوی جیا جیا و ری و ره‌سمی جۆراو جۆر په‌رستشی بۆ کراوه‌.

پێنجه‌م: جیهانی ژیره‌وه (العالم السفلی)

یه‌کیکی تر له‌و رواله‌تانه‌ی بۆته‌ جیی بایه‌خ و بیرلیک‌دنه‌وه‌و به‌په‌رۆز سه‌یرکردنی خه‌لکی له‌کۆندا، جیهانی ژیره‌وه یان جیهانی مردوانه، له‌ بیروباوه‌ری سۆمه‌ریه‌کاندا جیهانی ژیره‌وه شانشینیکه‌ له‌لایه‌ن خوابانوو (ئیرش-کیگال Ereshkigal)، به‌هاوبه‌شی له‌گه‌ل هاوسه‌ره‌که‌ی (نیرگال Nergal) به‌رپۆه ده‌بریت، که خودایه‌کی له‌خوبایی یه‌و له‌ بنه‌ره‌تا خواوه‌ندی خۆر بووه‌و، وه‌ک تیکشکینه‌ری ژیان لێی پوانراوه‌و، له‌میان‌ه‌ی گه‌رانی به‌دوا‌ی شانشینیکدا ریگایه‌کی بۆ ناوچه‌یه‌ک لێداوه‌ که‌ده‌رفه‌تی گه‌رانه‌وه‌ی تیدا نی یه‌و، ناوه‌وه‌ی زه‌وی پیکده‌هینیت و، به‌ (ئاراللو larallu) ناسراوه‌و، خوابانویه‌ک به‌ناوی (ئیریش - کیگال)، که‌خوشکی (شمش و عشتار)ه، حوکمرانی ده‌کات و له‌چاوپیکه‌وتنی جۆریک له‌توندوتیژی نیشانداوه‌ که‌ وایلێکردوه‌ پێوه‌ی په‌یوه‌ست بێت و بیه‌هاوسه‌ر و هاوبه‌شی له‌ده‌سه‌لاتدا (باقر و آخرون: 1980: 18).

له‌ ئه‌فسانه‌ی سۆمه‌ریه‌کاندا هاتوه‌، خوابانوو (ئیرش-کیگال)، له‌ ئاسمان بووه‌ خودا (کور kur) دای به‌زاندوه بۆ جیهانی ژیره‌وه، خودا (ئانکی AN-KI) خودای ئاوه‌کان، سوور بوو له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی رزگاری بکات، بۆیه‌ جه‌نگ له‌نیوان هه‌ردوو خودادا هاته‌ کایه‌وه، به‌لام ئه‌نجامه‌که‌ی به‌هۆی باش ده‌رنه‌که‌وتنی بۆخویندنه‌وه‌ له‌ تاته‌قورینه‌ نوسراوه‌که‌دا دیار نیه‌، که‌چی له‌ ئه‌فسانه‌ی دابه‌زینی (عشتار) بۆ جیهانی ژیره‌وه تیده‌گه‌ین که‌ خوابانوو (ئینانا) دابه‌زی بۆ چاوپیکه‌تنی خوشکه‌که‌ی و دوژمنه‌که‌ی (ئیرش-کیگال) له‌ جیهانی ژیره‌وه، پاش ئه‌وه‌ی توانی هه‌وت ده‌رگای ئه‌و شانشینه‌ بپه‌یت، و بچ‌ جل و به‌رگ به‌رانبه‌ر خوشکه‌که‌ی (خوابانوو مه‌رگ) بوه‌ستیت و، به‌ ئاماده‌بوونی هه‌وت دادوه‌ر که‌ به‌ (ئه‌نانوکی annanuki) ده‌ناسران، ئه‌مانه‌ش هاوکاری بوون له‌ فه‌رمانه‌وايه‌تیدا، ئه‌م دادوه‌رانه‌ به‌ چاوی مردن ته‌ماشایان کردو ئه‌ویش مرد، به‌لام خزمه‌تکاره‌که‌ی (ننشه‌پور Ninshubur) به‌ پێی رینماییه‌کانی گه‌وره‌که‌ی بۆ ماوه‌ی سێ رۆژو سێ شه‌و چاوه‌پوانی کرد، له‌ رۆژی چواره‌مدا خزمه‌تکاره‌که‌ی رۆیشت بۆ داوای هاوکاری کردن له‌ خوداکانی تر، به‌لام خودای شاره‌کانی (نپور و ئور) که‌ بریتی بون له‌ ئینلیل و نانا، ره‌تیانکرده‌وه‌ هاوکاری بکه‌ن، که‌چی (ئانکی) خودای شاری (ئه‌ریدۆ)، دوو خزمه‌تکاری له‌گه‌لدا ناردن که‌ خواردن و ئاوی ژیا‌نی پێدا‌بون، و داوای لیک‌کردن ئاوه‌که‌ بۆ ماوه‌ی شه‌ست جار بپه‌رژینن به‌سه‌ر لاشه‌ی (ئینانا).

به ئەنجامدانی ئەم کاره له لایه ن دوو خزمهتکاره که وه خوابانوو گهراپه وه بو ژيان، ئەفسانه کان ئاماژه بو ئەوه دهکن، له گهراپه وه ویدا بو جیهانی سه ره وه مێرده که شی له گه لداپه له وه رزی به هارداو به مه ش رووه که کان سه وز ده بنه وه (الدباغ، 1992: 255). شایانی باسه، شاری (کوئی = تل ابراهیم)، که ناو دێریان کردبوو به شاری مردووه کان، ته رخانکرا بوو بو په رستنی (ئیرش-کیگال و نیرگال) (ساکن، 1979: 392).

گومانه کان زیاتر بو ئەوه ده چن (که نعهانیه کان) په ره ستنی (خودای مردن) یان له سو مه ریه کان وه رگرتیبت، و ناویشیان ناوه (مردن)، فینقیه کانی نزیک له ئەوانیش ناو دێریان کردوه به (راشیف Resheph) واته (ویرانکه ر) و (هورون) واته خاوه نی چال، ئەمیش به مانای گۆر دیت (الدباغ، 1992: 256).

له مصری کۆندا (ئۆزیریس) خودای مردن بو له جیهانی ژیره وه و فه رمان په وایی رو حی مردووه کانی کردوه له هۆلی (داد) دا.. له هۆله که دا (ئۆزیریس) له سه ر کورسیه ک دانیشته وه سه رو کایه تی دانیشته که ده کات و له پشتیه وه هه ریه ک له (حوریس، ئیزیس، نه فتیس) وه ستاون و له ته نیشتی وه ئەو هه شت خاوه نده وه ستاون که له (ئه فسانه ی دروست بوون) ی تایبه ت به شاری (عهین شه مس) ناویان هاتوه، خودا (ئه نوبیس Anubis) به وه ی که نو سه ری دادگا که یه و به هاوکاری خودا (نوت Nut)، کاره کانی مردو و ده ژمیری ت و له ته رازو ودا ده یکیشیت، پاشان (ئه نوبیس) ئەنجامی کیشانه که راده گه یه نیت، ئەگه ر دادگایی کردنه که بریاری دا که رو ح تاوانباره، و ئەندامانی دانیشته که ش هه مان بو چونیان هه بوو، ئاژه لکی درنده که سه ری سه گی هه یه هیرش ده کاته سه ری و ده یخوات.. به لام ئەگه ر رو ح چاکه کار بو بو له دونیادا ده خریته به هه شته وه، له ویدا دلخوش ده بیت و له سه ر داری پیرو ز ده ژی و له ئاوی شیرین ده خواته وه.. به لام (کتیبی مردووه کان) که له گه ل مردووه که دا ئەسه په رده ده کريت، ئەوه نیشان ده دات له گه ل مردو ودا ریژه یه کی زور له خواردن و خواردنه وه و ئامیر به ریکراوه (الدباغ، 1992: 256).

له نه خشه یه کی تایبه ت به جیهانی دوو مه ده رکه وتوه که هه ر که سیک بچیته ناو شانیشینی مردوان دوو ریگای کراوه به دی ده کات، که بو شانیشینی چاکه (مملکه الابرار) ئاراسته ی ده کن و هه ر دوو کیشیان پیچاوپیچن و له نیوانیاندا ده ریایه کی ئاگر هه یه، بویه مردو ناتوانیت له یه کیکیانه وه بپه ریته وه ئەوی ترو، چه ند ریگایه کی لاوه کیش هه یه که پیویست ناکات پیناندا تپه ریت، چونکه ریگای دریژ و خواروخیچن و ده یگه یه ننه ناو ئاگر، وتراویشه به گویره ی ئەوه ی (له کتیبی جیهانی ژیره وه) داها تووه، جیهانی ژیره وه وه ک دوانزه کاتژمیری شه و بو دوانزه به ش دابه شکراوه و ، ئاوه دانه به خاوه ندان و گیانی مردوان و له هه ر یه کیکیاندا شاریک هه یه که خودایه ک به ریوه ی ده بات و ، وه ک فیرعه ون له ناوچه یه که وه بو ناوچه یه کی تری ولات ده چیت ، خاوه ندی خو ریش – که پیشتی باسکرا – له به شیکه وه بو به شیکی تر ده گوازیته و ، فرمان به و خاوه ندانه ده دات که تیا یاندا بالا ده ستن، به شه کانیا ن به سه ردا دابه ش ده کات (ارمان، 1995: 318).

له بیروباوه ری ئابینی گریکییه کاندای جیهانی ژیره وه که رو حی مردووه کانی بو ده روات له لایه ن خودا (هادیس Hades)، که له لای پۆمانه کان به (پلوتو) ناسراوه، و کوری خودا (کرونوس Cronos) واته (کات) ه ، و خوابانوو (ریا Rhea) واته (زه وی)، که یه کیکه له خوابانووه مه زنه کانی (ئۆلمپس) به ریوه ده بریت (عبو و محمد، 1993: 178). خودا (هرمس Hermes) ییش ئەمینداری کومه لی ئۆلومپی پیرو زو به ریکه ری رو حه کانه بو جیهانی ژیره وه (فرانکفورت و آخرون، 1960: 158). ئەفسانه گریکیه کان باسی ئەوه ده کن خوابانووی خو شه ویستی (ئه فرو دیت Aphrodite) ئاگری خو شه ویستی بو خودا (هادیس) داگیرسان بو ئەوه ی ده سه لاتی خو ی بو ده ربخات، خودا (هادیس) خوابانوو (پرسیفون Persephone) ی خو شو یست که ده کاته کچی خوابانوو (دیمیترا)، کاتی چه لای

باوکی خودا (زیۆس) بۆ داخوازی، نه رازی بوو نه رهتیشی کردهوه، بۆیه (هادیس) به گالیسکهیهک که چوار ئهسپی رهش رایاندهکیشا کچهکهی رفاند و بردی بۆ شانشینهکهی خۆی له جیهانی مردوهکان، خوابانوو (پریسفون) له ژیانی هاوسهریتیدا ئاسوده نهبوو و ئهوه ماوهیهی که له گهڵ هاوژینهکهی بوو هیچ نهدهخوارد، کاتی دایکی به ههوالی رفاندنهکهی زانی گهشهی رووهکهکانی راگرت و لهوهپرگاو کیلگهکانی تووشی وشکی کرد و داوای گهپانهوهی کچهکهی دهکرد، بۆیه (زیۆس) ناچار بوو (هرمس) بنیڕی بۆلای (هادیس)، بۆ ئهوهی کچهکهی بگهپنیتتهوه بۆ دایکی، پیش ئهوهی مرۆقهکان بمرن و خواوهندهکانیان قوربانیهکانیان له دهست بدن، بۆیه (هادیس) رازی بوو به گهپانهوهی کچهکهی بۆ دونیای سهرهوه، بهلام پیش ئهوه رازی کرد بهوهی توژی ههناڕ بخواست، پاش خواردنی مردوهکان به پنی نهريت ناچار بوو چهند مانگیکی سال لهوئ بمینیتتهوه ئهویش وهرزی هاوینه که له گهلایدا دهگهریتتهوه بۆ جیهانی ژیرهوه.. بۆیه گریکهکان به بۆنهی گهپانهوهیهوه ئاههنگ دهگیرن، چونکه رووهکهکان سهر لهنوئ له کیلگهوه لهوهپرگاگان سهوز دهبنهوه.. گریکهکان به شانیشینی مردوهکان له ژیر زهوی دهلین (هادیس).. له بیروباوهپاندا وابوه که رۆحهکان لهو شانشینه نیستهجی بوونه له ناو باغی سهوز ئهگهر له دونیا باش بویت، به پیچهوانهوه چاره‌نوسی دۆله تاریکهکان بوه (علي، 1971: 279).

له باوه‌ری زهردهشتیدا هاتوه، ئهوهی شوینی (ئههورامزدا) بکهویت له پاش مردنی بهسهر ریگای (جینوت) دا تیده‌په‌ری و دهچیتته بهههشت، ههر کهسیکیش به‌دوای (ئههریمهن) کهوتبی ناتوانی بهو ریگایه‌دا تیه‌ر بیت و دهکه‌ویتته تاریکه‌که‌وه که هاوتای گوناوه‌کانی بیت، ههروه‌ها زۆربه‌ی عه‌ربه‌کانی سهرده‌می (جاهیلی) بروایان به زیندوبونه‌وه نه‌بوه، به‌لکو پینان وابوه ته‌نها ژیانی ئه‌م دونیایه‌هیه و زیندونابنه‌وه، به‌لام هه‌ندیکیان باوه‌ریان به زیندوبونه‌وه و لیپرسینه‌وه هه‌بوه له پاش مردن (الدباغ، 1992: 257).

ئه‌وه‌ی له‌م ته‌وه‌رده‌دا باسکرا، تیبینی ده‌کریت که خه‌می له ده‌ستدانی ئازیزان و نه‌گه‌پانه‌وه‌یان بۆ دونیای راسته‌قینه و زۆرجار نه‌بینینی پاداشت و سزا له هه‌مبه‌ر کرده‌وه‌وه هه‌لس و کهوتی که‌سه‌کان له دۆخی ژيانداو به مه‌حال زانینی بی وه‌لام مانه‌وه‌ی کاروه‌ه‌لس و کهوته‌کانی مرۆف و تیه‌په‌ربونیان بی پاداشت و سزا، بیری مرۆفی بۆ بونی جیهانیتی تری ژیره‌وه بۆ مردوان ئاراسته‌ بوه که له زه‌ینیاندا به شینوه‌ی شانشینیک له‌لایه‌ن چهند هیزیکی به خوا کراو به‌هاوکاری هیزگه‌لیکی تری به‌پرس له رای کردنی ئه‌رکی جۆراوجۆرو به‌ریوه‌ ده‌بریت و ، تیایدا مردوان بهو ئامانج و ئاکامه‌ ده‌گه‌یه‌نن که له دونیای زیندواندا له‌به‌ر ههر هۆیه‌ک بیت پنی نه‌گه‌یشتون و له ری ی ئه‌وه‌شه‌وه ئاسوده‌بیه‌ک بۆ مرۆف هاتوته‌ ئارا، چونکه له‌لایه‌ک شیاوه تاکه‌کان به ئامانجی پاداشت و دورکه‌وته‌وه له سزا هه‌لس و کهوته‌کانیان به‌ره‌و چاکه ئاراسته‌ بکه‌ن و له هه‌مبه‌ر ئه‌وه‌ش که له کاتی زیندوبیدا پنی نه‌گه‌یشتون هیوا بروا نابن. بۆ ئه‌وانه‌ش بی سزای شیاو له هه‌مبه‌ر کرده‌وه خراپه‌کانیان کۆچ ده‌که‌ن له چاوی زیندواندا ئه‌رخه‌یان نایه‌نه به‌رچاو و ئه‌وه‌ش له دادگایه‌کی دادوه‌راندا یه‌کلایی ده‌کریتته‌وه.

شه‌شهم: کۆبه‌ند

به گویره‌ی ئه‌وه‌ی له‌سه‌رچاوه‌کاندا هاتوه تیبینی ده‌کریت، که زۆربه‌ی خواوه‌نده‌کانی جیهانی کۆن له‌کاره‌کانیاندا له‌یه‌ک ده‌چوون، هه‌روه‌ک له ئه‌فسانه‌ی یه‌که‌م دروست بوون (اول خلق) ی لای (سۆمه‌ریه‌کان و مصریه‌ کۆنه‌کان و گریک) دا ده‌رده‌که‌ویت، گومان وایه ئه‌م لیکچوونه له ئه‌نجامی په‌یوه‌ندی شارستانی‌ه‌وه به‌دیها‌توه، ئه‌فسانه‌ی سۆمه‌ری باسی ئه‌وه ده‌کات، (نامو) خوابانوی ئاوی جاویدانی کۆنترین خوداکانه‌وه خودا (ئانو) =Anu

ئاسمان) و (کی =Ki زهوی) دروست کردوه، بهیه‌گرتتیان خودا (ئینلیل=کهش) و (نه‌لیل=ههوا) دروست بوون (Oelsner, 1986: 105)، خودا (ئینلیل) بینی له مالئیکی تاریکدا دهژی له نیوان باوکی له ئاسمان و دایکی له زهوی، هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل خوشکه‌که‌ی (نلیل) ئه‌نجامدا و کورپیکیان بوو، ئه‌ویش خودا (نانا =Nana=خودای مانگ) که مالی باوکی له‌شه‌ودا رووناک ده‌کرده‌وه.. خودای مانگیش هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل خوابانوی خوشکی (نینگال) کرد، و خودا (ئوتو=خۆر) له‌دایک بوو، که دونیای رووناک ده‌کرده‌وه له رۆژدا زیاتر له‌وه‌ی که باوکی له‌شه‌ودا ئه‌نجامی دهدا، ئه‌فسانه‌که ده‌لیت، خوابانو (نینگال)، دوو خواوه‌ندی تری هینایه بوون ئه‌وانیش (ئینانا) و (ئیرشکیکال)، دووهمیان له‌گه‌ل هاوژینه‌که‌ی خودا (نیرگال) پسپوربوون له به‌ریوه‌بردنی شانیشینی مردوه‌کان و بونه‌وه‌ره‌کانی تر و شه‌یتانه‌کان له جیهانی ژیره‌وه و به‌لام (ئینانا) هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل خودا (دموزی) کرد که له هه‌موو وه‌زری هاوینیکدا ده‌مری و له به‌هاردا ده‌گه‌ریته‌وه، ئه‌فسانه‌کانی تر باسی ئه‌وه ده‌که‌ن که خودا (ئانکی = ئاوه‌کان) هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل خوابانو (نانکی=ئاوه‌کان) کردوه خودا (مه‌ردوخ) یان هیناوه‌ته بوون، که له سه‌رده‌می (حامورابی) دا بوه سه‌روه‌ری خواوه‌نده‌کان (باقر و آخرون، 1980: 13). ئه‌م خودایه‌ش کورپیکی له دایک بوو به‌ناوی خودا (نابو=Nabu=نوسین) و ئه‌مینداری ئه‌نجومه‌نی خواوه‌نده‌کان بوو له‌کاتی کۆبونه‌وه‌کانیانا (الأحمد، 1988: 31-33).

ئه‌فسانه مصریه‌کان باسی ئه‌وه ده‌که‌ن، (نون =Nun=ئاوی جاویدانی) کۆنترین خواوه‌نده‌کانه‌و (ئاتوم =Atum=خودای خۆر)ی دروستکردوه له‌سه‌ر گردی دروست بوون جیگیر بووه، له کاتی پژمینی خودا ئاتوم (شو =Shu=خودای با) و (تقنوت =Tefnut=خوابانوی باران) دروست بوون، به‌یه‌گرتتیان (جیب =Geb=خوابانوی زهوی) و (نوت =Nut=خودای ئاسمان) هاتنه بوون و به‌یه‌گرتتیان خودا (ئۆزیریس) و خوابانو (ئیزیس =Isis) و خودا (ست =Sit) و خوابانو (نفتیس =Nephtys) هاتنه بوون (الدباغ، 1992: 258).

هه‌رچی ئه‌فسانه گریکیه‌کانه، باسی له‌وه ده‌که‌ن زهوی و ده‌ریا و با له‌سه‌ره‌تادا تیکه‌له‌یه‌ک بوونه له جیهانیکی نا ریکخراودا و خودا (خوس =Xos) و خوابانو (نوکس =Nox) به‌ریوه‌یان برده به هاوبه‌شی، پاش ئه‌وه‌ی کورپیکیان په‌یدا‌بوو، به‌ناوی خودا (ئیروپس =Iropis)، و داوای ئه‌وه‌یان لی کرد جیهان رووناک بکاته‌وه، ئه‌م خودایه به زۆر ده‌سه‌لاتی له باوکی وه‌رگرت و هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل دیکیدا ئه‌نجامدا، و (ئیسیر =Isir=خودای رووناکی) و (همیرا =Himira=خوابانوی رۆژ) هاتنه بوون، به‌هاوسه‌رگیری نیوانیان، (ئیروپس =Iropis=خودای جوانی) له دایک بوو، پاشان به هاوکاری باوک و دایک و کورپه‌که‌ی (پۆنتس =Pontus=خودای ده‌ریا‌کان) و (جیا =Gia=خوابانوی زهوی) یان دروست کرد، دواي ئه‌وه خوابانو (جیا) خودا (ئورانوس =Uranus=ئاسمان)ی دروست کرد و هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل ئه‌نجامدا و ژماره‌یه‌ک خودای زه‌به‌لا‌حی یه‌ک چاوو زۆرداری سه‌د ده‌ستیان هینایه بوون.. گریکیه‌کان به‌م خودایانه‌یان ده‌گوت (تیتیان =Tithonus)، ئه‌فسانه‌که به‌رده‌وام ده‌بیت و ده‌لیت، باوکیان ترسی له مناله‌کانی هه‌بوو، بۆیه گه‌راندنیه‌وه بۆ قولایی زهوی و له‌وئ زیندانی کردن، خودا (کرۆنوس =Cronus=کات) یه‌کیک له بچوکترین کورپه‌کانی به گویراپه‌لی دایکی، شه‌ری له‌گه‌ل باوکیدا کرد و به داسیک ده‌سته‌کانی بری و هاته سه‌رده‌سه‌لات، له‌گه‌ل هاوژینه‌که‌یدا (ریا =Rhea=زهوی) فه‌رمان‌په‌وایی دونیایان ده‌کرد.. دواي ئه‌وه به (کرۆنوس)یان گوت یه‌کیک له کورپه‌کانت ده‌سه‌لاتت لی زهوت ده‌که‌ن هه‌روه‌کو خۆت به‌رانبه‌ر باوکت ئه‌نجامتدا، بۆیه بریاریدا هه‌ر مندالئیکی ببیت له‌ناوی به‌ریت و هه‌ریه‌ک له (دیمیت، هیرا، پۆسایدون =Poseidon و هادیس)ی قووت دا (شعراوی، 2005: 105). پاش ئه‌وه‌ی (زیوس) له‌دایک بوو، دایکی به‌ردیکی پینچایه‌وه‌و کرۆنوس له جیاتی مناله‌که‌ی قووتیدا و پاشان

دایکی له ئەشکهوتی (دکتیا) له دورگهی کریت ههشاریدا.. پاش گهورهبوونی جهنگی له دژی باوکی راگهیاند و ناچاری کرد براکانی و بهرهکەهی که قوتی دابوو دهریان بینیتتهوه، و بهرهکەهی له شوینی سروش له شاری (دلفی) دانا، و خۆی و براکانی فهرمانهوایهتی جیهانیان له نیوان خویاندا دابهش کرد، خۆی و هاوژینهکەهی (هیرا Hera) بۆ فهرمانهوایهتی ئاسمان و زهوی ههلبژیردران، پۆسیدۆن بوه خودای دهريا و هادیس خودای جیهانی ژیرهوه، هلیۆس خودای هۆنراوهو موسیقا و سهما، ئیرس خودای جهنگ و هیفستۆس خودای ئاگر، ئارمتس خودای مانگ و پسیپۆر له مندال بوون و راو، ئەسینا خوابانوی شارستانیته، ئەفرۆدیت خوابانوی خۆشهویستی، هستیا خوابانوی کاروباری خیزانی، دیمیتەر خوابانوی کشتوکال، هرمس نوینتەری خوداکانی ئۆلۆمپی و چاوساگی رۆحهکان لهکاتی دابهزینیان بۆ جیهانی ژیرهوه (شعراوی، 2005: 525).

بهوهی له سهرهوه خرایه روو، بهرهکەوی (نامو=خوابانوی ئاوی جاویدانی) لای سۆمهریهکان، هاوتای خدا (نون) بوه له لای مصریهکان، و (ئانو= خودای ئاسمان) لای سۆمهریهکان هاوتای خوابانوو (نوت) بوه له لای مصریهکان و خدا (زیۆس) بوه له لای گریک و خدا (ژوپیتەر) له لای رۆمانهکان. ههروهها خوابانوو (کی= زهوی) له لای سۆمهریهکان هاوتای خوابانوو (جیب) بوه له لای مصریهکان و ههردوو خوابانوو (جیا و ریا) له لای گریک، و خدا (ئانکی= ئاوهکان) له لای سۆمهریهکان هاوتای خدا (تفوت) بوه لای مصریهکان و خدا پۆسایدۆن له لای گریکهکان، ههروهها خدا (نابو)ی سۆمهریهکان هاوتای خدا (ئانوبیس)ی مصریهکان و خدا (هرمس)ی گریکهکان بوه (الدباغ، 1992: 259).

هاوسه رگیری نیوان خوداکان له ئاینه کۆنهکاندا سیفهتییکی دیار بووه، له ئەفسانهکانی دروستبووندا بهرهکەوی هههه خودایهکی خاوهن کاری مهزن له دوورگهی عه رهبی و ئەنادۆل و ولاتی یۆنان و رۆمان هاوژینهکەهی هاوبهش بوه له جیبه جیکردنی کارهکەیدا، و بۆته دیاردهیهکی باو که خه لکی ئاههنگ بگێرن به بۆنهی هاوسه رگیری پیروژهوه له چه ند رۆژیکی دیاریکراوی سالدا، تیایدا قوربانی پیشکشهشی خوداکان کراوه له گه ل به رپاکردنی رێ و ره سمی تایبته. سۆمه ریهکان له شانیشینی (ئه شنۆنا) ئاههنگیان دهگیرا به بۆنهی هاوسه رگیری نیوان خدا (باو Bau) و خوابانوو (نینورتا Ninurta)، له مۆریکی لوله کیدا که له کاتی پشکنینه شوینه واریهکانی یه کیک له گردهکانی پارێزگای (دیالی) دۆزراوه ته وه ورده کاری ئه وه هاوسه رگیریه روونکراوه ته وه، که تیایدا وینهی شوینی خه وتنی خدا و خوابانوو هه لکه ندراوه، به هه مان شیوه سۆمه ریهکان ئاههنگیان به رپاکردوه به بۆنه وهی هاوسه رگیری نیوان خدا (دموزی) له گه ل خوابانوو (ئینانا) و ئه م ئاههنگ گێرانه له لای دوورگه ییهکانی عێراق به رده وام بوه، به خواوهندی کشتوکالیان گوتوه (ته موز) و به هاوژینه که شیان ناودێر کردوه به خوابانوو (عشتار) (علی، 1986: 133)، که نهانیهکان ئاههنگیان گێراوه به بۆنه ی هاوسه رگیری نیوان خدا (ئادون Adun) له گه ل خوابانوو (عشتروت Ashtarut) و (علیان بعل) له گه ل (عنات Anat) له چه ند رۆژیکی تایبته تا (الماجدی، 2001: 73). حیسیهکانیش له ئەنادۆل ئاههنگیان گێراوه بۆ هاوسه رگیری نیوان خدا (تیشوپ= کهش) و (ئه رینا= خوابانوی خۆر) (حتی، دون تاریخ: 172). له مصر ئاههنگهکان له په رستگای (ئه دفۆ= پارێزگای ئه سوانی ئیستا) به رپوه ده چوو بۆ هاوسه رگیری نیوان خدا (خوریس) و خوابانوو (ئیزیس یان حتحور) (آرموار، 2005: 15). له ولاتی یۆنان خه لکی پیش هاتنی هیللینییهکان ئاههنگیان بۆ هاوسه رگیری خوببانوو (ئه ریدانی Aridani) دهگیرا، له سه رده می هیللینیشدا دلخۆشی ده رده برا به بۆنه ی چه ژنی هاوسه رگیری نیوان خدا (زیۆس) و خوابانوو (هیرا)، هه رچی

رۆمانه كانيشه نهریتی ئاههنگيرانيان بهبۆنهى هاوسهرگيرى خوداكانيان له گريكهكان وهرگرتبوو (عبو و محمد، 1993: 182).

له ههندى كاتدا پاشا ياخود پياوى گهورهى ئاينى له پهستگا، به نوينهرايهتى خودا هاوسهرگيرى لهگهڵ كچيكي ئاينى پاكيزهدا به شيوهيهكى راستهقينه ئهنجام دهدا، ئهم جوړه هاوسهرگيريه بهسترايوهوه به بيروباوهرى ئاينى و پاشان بوه بهشيك له رى و رهسمى ئاينى، بۆ نمونه سوّمهريهكان، له دوازه روژى يهكه مى مانگى نيسانى سالى نويدا ئاههنگيان گيراو، پياوى پهستگا كچيكي پاكيزهه ههلهدهژارد كه خوڤى پيشكەشى پهستگا كردبوو، بۆئهووى بيبته هاوژينى پاشا لهشهووى دهيه مى جهژندا، لهم جوړه هاوسهرگيريه پاشا رۆلى خودا و كچهكەش رۆلى خوابانوو دهبين، مهبهست لهم هاوسهرگيريهو ئاههنگيرانه به پيت و فهركردنى سالى نوڤ و زياد بوونى بهرهه مى كشتوكاله، له ئاههنگيرانى سهرى سالى نوڤى بابليهكاندا، خهلكى ئاههنگيان بهبۆنهى زيندوبونهوهى خودا (مهردوخ=تموز) و چاوكهوتنهوهى به هاوژينهكهى (عشتار) دهگيرا (باقر و آخرون: 1980: 7).

له مصر دلخوش بوون ئاههنگيرانهكيان به بهبۆنهى هاوسهرگيرى فيرعهونهوه بوو بهوهى (حوريس)ه لهگهڵ خوابانوو (ئيزيس يان حاتور)، له پهستگاي خودا (زيوس) له شارى (طيبه)ى مصر، پياوى ئاينى له جياتى (زيوس) هاوسهرگيرى لهگهڵ كچيكا له جياتى خوابانوو (هيرا) ئهنجام دهدا له پهستگاي خودا (ئاتس Atis) له فريجيهى ئاسيائى بچوك، پياوى ئاينى خوڤى به (ئاتس) ناويدر دهكات و هاوسهرگيرى لهگهڵ كچيكي ئاينى به نوينهرى خوابانوو (سبيله Spila) ئهنجام دهكات، له فيستيقالهكانى (ئهلولوسيه)دا رى و رهسمى تاييهت بهبۆنهى هاوسهرگيرى هاوژينى سهروكى بالاي دهولهتى ئهسينيهوه لهگهڵ خودا (ديونيسوس Dionysus) ريكدەخريت، شازن لهم جهژندا خوڤى له نيشانهى خودايهتى نزيك دهكاتوه بۆ يهگرتووى و خوڤىگوزهرانى دهولهتى ئهسينى، ژنهكانيش نيشانهى خودا (ديونيسوس) له ريپيوانيكى گشتيدا ههلهگرن بهمهبهستى زياد بوون به پيتيهكهيان (الدباغ: 1992: 260).

ئهم ئاههنگ و جهژنانه بهبۆنهى هاوسهرگيرى خوداكان ياخود نوينهرهكانيان، له برابوونيانهوهيه به رۆلى خوداي به پيتى (دموزى) و هاوبهشهكهى (ئينانا) له ولاتى دوو رووبار، بيروباوهريكه گوزارشت له خولى كشتوكالى دهكات بهوهى له وهرزى بههاردا سهوز دهبيت و گهشه دهكات، له هاوينيشدا وشك دهبيتوه، ئهمهش له ولاتى دوورووبارهوه بلاو بووه بۆ شوينهكانى ترى وهك ئهنادۆل، قبرص، دورگهكانى دهريائى ئيجه، دورگهى كريت، نيمچه دورگهى يونان، سهقهليه، و رومان، كه شيوهى جياوازى له ووردهكاريدا وهردهگرت، بهلام له بنه مادا يهك شت بوون(القطبي: 2000: 226). پيدهچى ئهم بيروباوهره سوّمهريه رهگهكهى بگهريتهوه بۆ بيروباوهرى چاخى دهركهوتنى ميژوو ياخود بيروباوهرى كوتاييهكانى چاخى پيش ميژوو له ولاتى دوو رووبار.

له تويزينهوه بهراوردكاريهكاندا دهركهويت، پهستگاي خوابانووهكان بههيزترين كاريگهرييان لهسهر سوژ ههبو، لهبهرئهووى ههستيكي تاييهتى نهرم و نيانى زيندو دهكاتوه، خوابانووش رۆلى داىكيكى ميهرهبان دهبينى، خوابانوو (ئيزيس) ئهم رۆلهى له ولاتى مصر و لاي گريك و رومان بينيوه، (ئهسينه)ش له ولاتى يونان، ههروهها خوابانووهكان ههندى جار رۆلى پيچهوانهى رۆلى داىكيان بينيوه، بهوهى توندو تيز بوونه و چهزيان له رژانى خوڤن و ههلكيرسانى جهنگ بو، ههروهك هومير ئاماژهى پيدهدات كه خوابانوو (هيرا)ى هاوژينى خودا (زيوس)، چهندن جار لهمپهري دروست كردوه لهبهردهم ههولى ئاشتى نيوان سپارتهو تهرواده. به ههمان شيوه خوابانووهكان

هانی داوین پاکیان داوه له په یوهندی خیزانداریدا له ئاسیای بچووک و کریت و قبرص و دوورگهکانی ئیجه و نیمچه دورگه ی یونان (الدباغ، 1992: 261).

کۆنترین نمونهکان له چاخه میژووویهکاندا ده باره ی په رستنی خوابانووهکان، بریتیه له په رستنی خوابانوو (ئینانا) ی سۆمه ری له شاری (ئه ریډۆ) و شارهکانی تری و لاتی دوو رووبار، تا ئه و رادهیه ی ئاشوریهکان پلهیان بهرز کردهوه و به (عشتار) ناو دیریان کرد، و گرنگیهکهی له لایه ن پاش خواوهندی نه ته وه بیان (ئاشور) دههات و به خوابانووی جهنگیان داده نا و له وینه هونه رییهکانیاندا چه کداریان ده کرد به شمشیزو تیرو کهوان (باقر و آخرون، 1980: 15).

سه ره پای ئه و کاریگه رییه به هیزانه ی له په رستنی خوابانووهکان هه بوه، که چی له بیروباوه ری زۆربه ی ئه و گه له کۆنانه ی که له نیمچه دورگه ی عه ره بییه وه کۆچیان کردبوو روۆی لاهه کیان هه بوه و پلهیان له خوداگان (نیر) که متر بوه، پیده چی لیکدانه وه ی ئه م دیاردهیه بگه ریته وه بو ده رکه وتنی روۆی پیاو زیاتر له ژن لای ئه و گه لانه. مانگ خودای سه ره کی بوه لایان له کاتی گه روۆکیاندا، و خوداکانی (ئه ده د، ئورمانو، به عل) هه موویان نیر بوونه لای ئاموریهکان، که نعانیهکان په رستنی (به عل) یان له ئاموریهکان وه رگرتوه و به (ئیل) ناو دیریان کردوه و په رستنی ئه م خودایه گواستراوه ته وه بو ئارامیهکان به ناوی خودا (ئه ده د یان ریمون)، به هه مان شیوه ئارامیهکان ژماره یه کی تر خودایان په رستوه له نمونه ی (شمین و علیان به عل) (الماجدی\1، 1999: 41). له و لاتی دوو رووبار دورگه بییهکان په رستنی خودا نیرهکانیان له سۆمه رییهکانه وه وه رگرتوه له نمونه ی (ئان، ئه نلیل، سین، شمش، تموز، نجرسو، نینورتا، نیرگال، ئاشور، مردوخ و نابو له ناو عه ره بی پيش ئیسلام په رستنی خودای نیر زیادی کرد له نمونه ی (هوبه ل، سواع، یه غوس، یه عوق، نه سر، مناف، سعد، جریش، رحب، عیوه ز، زهریح، عه وف، قه زح، غه نه م، نه هم، ئه ساف، یه عبوب، ئه سحهم، شاریق، عه بعه ب، ئه شهه ل، عمیانس، حه لال، ئه وال)، هه رچی خوابانووهکانه، زۆر که م بوونه و گرنگترینیان (لات، عوزا، مه نات، نا ئله، رضا). خودا (یه هوه) ش که نیر بوه لای عیبرانییهکان و به تاییه تی له ناوچهکانی باکور تاییه ته مندی خودا (به عل) ی کشتوکالی به ده ست هیناوه و به ناوی ئه وه وه پیرۆزیان کردوه و منالهکانیان به و ناوه وه ناوه وه ناو دیر کردوه، بو نمونه پاشا شائول ناوی کوره که ی ناوه (ئه شه ل) واته پیاوی به عل، و پاشا داود کوره که ی ناو دیر کردوه به ناوی (به عل یه داع) واته به عل ده زانی (الدباغ، 1992: 262).

له ئه فسانهکانی مصری کۆنه وه تیده گه یین که زۆربه ی ئه و خواوه ندانه ی گرنگی هه یه بو کاروباری مروۆف نیرن وه ک (نون = خودای ئاوهکانی جاویدانی)، (ئاتوم = خودای خوۆر) که پیشی گوتراوه (رع، خفرع یان خوۆریس)، هه روه ها (ئۆزیرۆس = خودای جیهانی ژیره وه)، (حابی = خودای نیل)، (شو = خودای که ش)، (جیب = خودای زهوی)، (مین = خودای ژیانی خیزانی)، (تحوت = خودای زانین و جادو)، (ئامون = خودای دروستکه ر) له (تیبه)، (بتاح = خودای دروستکه ر) له (مه مفیس)، (معات = خواوهنده ی حه قیقته یان راستی) و (ئه نوبیس = ئه مینداری ئه نجومه نی خواوهندهکان)، هه رچی خوابانووهکانه، ژماره یان که مه، وه کو (ئیزیس = خوابانوی دایکایه تی)، (حاتحور = خوابانوی خو شه ویستی)، (نوت = خوابانوی ئاسمان)، (تفنوت = خوابانوی باران) و (نایس = خوابانوی راو) (القماطی، 2003: 71-72).

له ئه نادۆل تییینی ئه وه ده کریت یه کسان ی هه یه له نیوان خودا و خوابانووهکان ئه مه ش به دی ده کریت له هه لکۆلینهکانی (بوغازکۆی) و (حاتوشاش)، و له نامهکانی (تل العمارنه) دا که له نیوان پاشاکانی مصر و حیسیهکاندا ئالوگۆرکراوه (الشمس، 2003: 149-150).

له نيمچه دورگه‌ی یۆنان، له کۆمه‌له‌ی خواوه‌نده‌کانی ئۆلمپس خوداکان ژماره‌یان زۆرت‌ره له له خوابانوه‌کان، هه‌روهک (زیۆس) خودایه‌کی نێره‌و له هه‌ره‌می سه‌ره‌وه‌ی خوداکانی تهره‌و چونکه خودای گه‌ردون و ره‌شه‌باو بارانه، له‌گه‌ڵیشیدا چه‌ندین خودای تر هاوکاری ده‌که‌ن وه‌ک (پۆسیدۆن = خودای ده‌ریا)، (هیدس = خودای جیهانی ژێره‌وه)، (هلیۆس = خودای خۆرو هۆنراوه)، (ئه‌پۆلو = خودای مۆسیقا)، (ئیرس = خودای جه‌نگ)، (هيفستۆس = خودای ئاگر)، (هرمس = نێره‌ی کۆمه‌له‌ی خواوه‌نده‌کان). به‌لام خوابانوه‌کان وه‌ک (ئارتمس = خوابانوی له دایک بوون)، (دیمیتەر = خوابانوی کشتوکال)، (هستیا = خوابانوی خیزانی)، (ئه‌سینا = خوابانوی شارستانیته‌ت) و (ئه‌فرۆدیت = خوابانوی خۆشه‌ویستی و جوانی) (شعراوی: 2005: 205 و 247 و 403).

هه‌رچی رۆمانه زۆر په‌یوه‌ستن به (ژۆپیته‌ر = خودای باران)، (مه‌ریخ = خودای جه‌نگ)، (زوحه‌ل = خودای کشتوکال)، (عه‌تارد = خودای بازرگانی)، (هرکلیس = خودای دلخۆشیه‌کان)، هه‌رچی خوابانوه‌کاندا که‌متر بایه‌خیان هه‌بوه وه‌ک (یونو = خوابانوی هاوسه‌رگیری)، (منیرفا = خوابانوی زانین)، (قینۆس = خوابانوی خۆشه‌ویستی و جوانی) و (دیانا = خوابانوی له دایک بوون)، شایانی باسه، له ئاینه‌ کۆنه‌کاندا خواوه‌ندی ره‌به‌ن و پاکیزه‌ نه‌په‌رستراوه، ئه‌وه‌ی باو بوو له بیروباوه‌ری هاوبه‌ش دانرا‌ندا ده‌بی خودا له زۆربه‌ی دۆخه‌کاندا هاوژینی هه‌بیته‌ت، ئه‌م هاوژینه‌ش خوابانوه و هاوکاری ده‌کات له سه‌ره‌پرشتی کردنی کاروباره‌کانی گه‌ردون و ژیان (الدباغ: 1992: 263).

له لیکۆلینه‌وه به‌راوردکاریه‌کاندا بۆ ئاینه‌ کۆنه‌کان ده‌رده‌که‌ویته‌ت، ئه‌فسانه‌کانی سۆمه‌ری گه‌لانی دورگه‌یی و مصری و گریکی له ره‌گه‌زه سه‌ره‌کیه‌کاندا هاوبه‌شن ده‌رباره‌ی دروست بوونی جیهان و له دایک بوونی خواوه‌ند و جه‌نگه‌کانی و جیهانی ژێره‌وه‌و مردن و زیندوبونه‌وه‌ی خودای به‌پیتی، هه‌روه‌ها ئه‌فسانه‌کانی سۆمه‌ری له‌گه‌ڵ ئه‌فسانه‌کانی گریکا هاوبه‌شن له رووداوی لافاودا، ئه‌مه‌ جگه له‌وه‌ی داستانه‌کانی هه‌ردوولا هاوبه‌شن له دانانی شکۆ و گه‌وره‌یی بۆ ئه‌وانه‌ی ده‌وله‌ت‌یان به‌ریوه‌ بردوه (الدباغ: 1992: 247).

ئاینه‌ بته‌په‌رسته‌کان له هاوبه‌شی دانان و فره‌خواوه‌ندی و پیدانی سیفته‌ی مرۆیی له یه‌کتی ده‌چن و به‌وه جیا‌ده‌کرینه‌وه خوداکانیان نه‌مرن و هه‌ندێ جار به شیوه‌یه‌کی کاتی ده‌مرن وه‌ک خوی به‌پیتی، به‌لام هه‌ندێ له ئاینه‌کانی نیشتمانی عه‌ره‌بی خودایه‌کی دیاریکراو ده‌په‌رستن له نێوه‌ندیکی هاوبه‌شی داناندا به شیوه‌یه‌کی گشتی بۆ نمونه ئه‌خاتون خودای ئاتون و هامورابی مردۆخ و موسی یه‌هوه‌یان په‌رستوه، و هه‌یچ شوینه‌واریکی له‌م جۆره تاک په‌رستنه لای حیسی و حوری و گریک و رۆمانه‌کان نه‌دۆزراوه‌ته‌وه (حاطوم و آخرون، 1964: 195).

له عێراقی کۆندا سه‌رۆکی ده‌وله‌ت به‌ پیرۆز وه‌سف کراوه (حاطوم و آخرون، 1964: 195)، چونکه نوینه‌ری خودایه له‌سه‌ر زه‌وی و هه‌ندێ کاتیش به‌ خودا دانراوه وه‌ک ئه‌وه‌ی له مصردا هه‌بو، به‌لام گریکه‌کان هه‌یچ سیفته‌تیکی پیرۆزو خوداییان به پاشاکانیان نه‌داوه له ماوه‌ی زیندوبونیان، که‌چی له پاش مردنیان؛ ئه‌وانه‌ی هه‌لوێستی قاره‌مانانه‌یان نواندوه په‌رستراون، هه‌رچی رۆمانه‌کانیش هه‌ندێ له ناوی پاشاکانیان خستبوه لیستی خوداکانه‌وه و له پشت ئه‌م دیاره‌یه‌وه ئامانجیکی سیاسیان هه‌بو؛ ئه‌ویش مانه‌وه‌ی هه‌ریمه‌کان بو له سه‌ر ئینتیمایان بۆ ئیمپراتۆریه‌ت و پالپشتیکردنی ده‌سه‌لاتی رۆمانی، شایانی باسه ئه‌م جۆره په‌رستنه که‌سی پابه‌ند نه‌ده‌کرد به نوێژ کردن و په‌رستنی پاشاکانیان، به‌لکو له کرۆکیدا مانای پیکه‌و لکاندیان بو به رواله‌ته‌کانی شکۆمه‌ندی و ریزلینانه‌وه (عمران و سلیم، دون تاریخ: 64 و 16 و 134).

به گشتیش له میانه‌ی خۆیندنه‌وه‌ی ئه‌و سه‌رچاوانه‌ی بۆ باسی ئایینه‌کان ته‌رخان کراون ده‌رده‌که‌وێت، که خوداکان له سه‌رجه‌م بیروباوه‌ره ئاینیه‌کانی کۆندا به دادگه‌رو باشه‌و میهره‌بانی و پارێزه‌ری تاکه‌کان و ده‌وله‌ت له مه‌ترسیه‌کان باس کراوه، له گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌ندیکیان له هیزی خراپه‌و وێرانکه‌ر له گه‌رده‌لول و لافاوو بومه‌له‌رزو نه‌خۆشی و برسیتیدا ده‌رده‌که‌ون، بیروباوه‌ری ئاینی لای سه‌رجه‌م کۆمه‌لگه‌ کۆنه‌کان هیزیکی کۆمه‌لایه‌تی و سیاسیه‌ و چوارچێوه‌یه‌کی گشتیه‌ بۆ هه‌موو په‌یوه‌ندییه‌ کۆمه‌لایه‌تیه‌کان و سه‌رجه‌م ریکخستنه‌ خیزانی و حکومه‌یه‌کان، هه‌روه‌ها ناولینانی منال به‌ناوی خوداکانه‌وه له کۆمه‌لگه‌ کۆنه‌کان باو بوه و مه‌به‌ست لێی پارێزگاری کردن بوه له مناله‌که‌و نمونه‌ی زۆر هه‌یه‌ باسی لیکه‌ین وه‌ک : نرام سین و ئاشور ناصر بال و ئاشور بانیبال و شمشي ئه‌ده‌د له عێراق، علیا به‌عل له سوریا و هانی بعل و هانیبال له قرتاجه‌و امنحوتب و اخناتون و ره‌مسیس له مصر و تلبنۆ له ئه‌نادۆل و دیمتریوس و هیرادوتس ئه‌پۆلۆ دۆرس له یۆنان (الدباغ، 1992: 264).

له بواری قوربانیکردنیشدا رێ و ره‌سم و دروشمی لیکچو هه‌یه له ولاتانی عه‌ره‌بی و ئه‌نادۆل و کۆمه‌لیک دورگه‌ی ئیجی و نیمچه دورگه‌ی یۆنان و ولاتی رۆمان له روی شیوه‌و نیازو رێ و ره‌سم و پیشکه‌شکردنه‌وه. له سه‌رده‌مه‌یه‌که‌مینه‌کاندا ئاژه‌لی جۆراوجۆری کیوی و مالی له کوشتارگه‌ کراونه‌ته‌ قوربانی، سه‌ره‌رای پیشکه‌شکردنی قوربانی وه‌ک دانه‌ویله‌ و میوه‌و هه‌نگوین و زه‌یت و ماست، هه‌روه‌ها پیشکه‌شکردنی شه‌راب بۆ خوداکان له په‌رستگا‌کان ریگه‌ پیدراو بوه له بۆنه ئاینیه‌کاندا، خودا شمش له گه‌ل ئه‌وانه‌ی له په‌رستگا ئاماده‌بونه به‌شدار بوه له خواردنه‌وه‌ی شه‌راب له جه‌ژنه ئاینیه‌کاندا (حاطوم و آخرون، 1964: 450-452).

به‌گۆیره‌ی ده‌قیکی ئاینه‌یه‌که‌تاپه‌رسته‌کان باسی ئه‌وه‌ ده‌کریت خوا یه‌هوه شه‌راب ده‌خواته‌وه، و تییینی ئه‌وه ده‌که‌ین هه‌مان شت له په‌رستنه‌کانی سومه‌ری و مصریه‌ کۆنه‌کان و ئه‌و گه‌لانه‌ی له نیمچه دورگه‌ی عه‌ره‌بییه‌وه هاتون بۆ عێراق و ولاتی شام و فه‌له‌ستین، ده‌بینین هادیس خودای جیهانی ژیره‌وه له‌لای گریک شه‌راب له قوربانیه‌کانی تر به‌باشتر ده‌زانی، یۆنانیه‌کان له جه‌ژنه‌کانی دیونیسۆس له گه‌ل خودا باخۆس به‌شدار ده‌بن له خواردنه‌وه‌ی شه‌راب و زیادیش له پیویست ده‌خۆنه‌وه، ئاژه‌له‌ باشتینه‌کان بۆ کوشتنه‌وه له بۆنه ئاینیه‌کاندا بریتی بون له مه‌رو مانگا و گۆیره‌که‌ و به‌ران و ئاسک و حوشت، به‌لام به‌راز گۆشته‌که‌ی رپینه‌دراو (حرام) کرابو له‌لای دورگه‌بییه‌کان و کوشتنه‌وه‌شی بۆ خوداکان هه‌ر رپینه‌دراو کرابو، به‌لام گریکه‌کان گۆشته‌که‌یان ده‌خواردو ده‌یانکرده قوربانی بۆ خوداکان، به‌لام به‌رازی کیوی گۆشت و کوشتنه‌وه‌شی له په‌رستگا‌کانی داگیرگه‌ گریکه‌کان له دورگه‌ی کریت و ئه‌نادۆل و ولاتی یۆنان به‌ رپینه‌دراو (حرام) سه‌یرکراوه، میژوی ئه‌م رپینه‌دراوه‌ش ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ چاخی مینی له ولاتی یۆنان (الدباغ، 1992: 265).

هه‌رچی خودی قوربانیه‌کانه‌ سی جۆری سه‌ره‌کی بون، هه‌ندی له‌و قوربانیه‌کانه‌ بۆ خوداکان به‌مه‌به‌ستی خۆلادان بوه له تورپه‌یی یان به‌ده‌ست هینانی ره‌زانه‌ندی له‌کاتی ئه‌نجامدانی تاواندا یاخود بۆ سوپاس کردنی بوه له‌سه‌ر چاکه‌کانی. جۆریکی تریان ئاماده‌کردنی گۆشت بوه له‌لایه‌ن تاکه‌وه یاخود به‌ کۆمه‌له‌ک له‌گه‌ل خوداکاندا له چیشته‌ خواردنیکی تایبه‌ت یان گشتیدا بۆ به‌هیز کردنی هه‌ستکردن به ئینتمای ئاینی. قوربانیه‌کی تر خۆی له خودی خودادا ده‌بینیه‌وه، گۆشته‌که‌ی له‌لایه‌ن که‌سیکه‌وه یان کۆمه‌لیکه‌وه له چیشته‌خواردنیکی تایبه‌ت یان گشتیدا، ئه‌م جۆره‌یان خواردنه‌وه‌ پیرۆزه‌کانیش ده‌گرپه‌ته‌وه و مه‌به‌ست لێی ئه‌وه‌یه رۆحی خوداکان بچپه‌ته‌ جه‌سته‌ی مرو‌قه‌وه‌و یه‌کگرتن له‌گه‌ل یه‌کتریدا، ئه‌م سی جۆره‌ له قوربانیکردن له‌کاتی خۆیدا ناسراو بوه‌و جۆری یه‌که‌میش بۆ ئه‌و مه‌به‌ستانی کراوه که باسکران. به‌لام ئه‌و قوربانیه‌کانی تاک یاخود کۆمه‌لیک به‌شداریبیان له خواردنی گۆشتدا ده‌کرد

به شیک بوه له ری و رهسمی فرمی دهولت و چیشتهخواردنه که له دهوربهری شوینی سهبرینی په رستگادا نهجام دهدا ههموان له خواردنه که دا به شدارییان دهکرد و ریگه پینه دراو بوه هیچ که سیک له و خواردنه به ریته وه بو ماله وه، مه به سستیش له م قوربانیکردنه به شداری کردنی تاک بوه له گه ل خداکان له خواردن و دهسته وتنی خیرو خوشیه که ی. ههرچی جوری سینه مه خوی له کوشتنه وهی ئاژه لیکدا ده بینته وه به بهرجهسته کردنیکی هیمایی خداکان دانراوه، لیره دا گایه ک براوه بو کوشتارگهی خودا زیوس بو نه وهی گهنم بخوات پاشان گایه که له دوی خواردنی گهنم گایه که کوژراوه ته وه به وهی رۆحی خودای خواردوه و پاشان هاوالاتیان به شداربونه له خواردنی گوشته که ی، به هوی نه وهی گا و گهنم بهرجهسته کراوی هیمایی خودا بوونه، نه واهه رکه سیک له گوشته که ی بخوات وهک نه وه وایه خودای خواردبی، به مهش په یوه ندییه کانی له گه لدا باش بوه یا خود یه کیانگرتوه (الدباغ، 1992: 265).

قوربانیه مه ترسیداره کان له میژوی ئاینه کونه کاندای بریتی بوو له قوربانای کردنی مرویی، نه م جوهره له سه رده می ئاخیه کاندای له یونان ناسراو بو، هومیر باسی نه وه دهکات پاشا ئاگامنون کچه که ی به ناوی نه فجنیا کردوته قوربانای بو خودا زیوس بو نه وهی با هه لبات و پال به که شتی یونانیه کانه وه بنیت که به ریگاو بوون بو داگیرکردنی ته رواه، نه مهش بوه مایه ی تورکردنی هاوژینه که ی کلنمنسترا و توله ی له پاشا کرده وه، یونانیه کان قوربانای مروییان بو خودا زیوس نه جام دهدا هه رکاتی توشی برسیتی زور به اتنایه ته وه، باسی نه وهش دهکری هندی که سی رۆمانی خویمان کردوته قوربانای بو خداکانیان، نه م نه ریته تاکوتایی سه دهی یه که می زاینی به رده وام بووه، له سالی 97 زاینی یاسا بو قه دهغه کردنی ده رکرا، شایه نی باسه نه م جوهره له قوربانیکردن به هیچ شیوه یه ک له عیراقی کوندا نه کراوه (الدباغ، 1992: 266).

گومانیشی تیدا نی یه که قوربانای کردن دهشی بو خو لادان له تورپیی خوداکان یان به دهسته پینانی ره زامه ندیان له کاتی نه جامدانی تاوان، یا خود بو سوپاس کردنیان بووبی له سه ر چاکه کان و، له هه ندیک کاتدا لیخوشبون له تاوانی یه کییک کراوه ته ئامانج و هه ندیک جاریش بو ژیانیه نه خوشیک له سه ره مه رگدا نه جام دراوه، جوړیکیش که وهک قوربانای سویند له هه ندی ولاتی عه ره بی ناسراوه، و گریکه کان گواستویانه ته وه بو ولاتی خویمان، وهک هه ره شه بو نیشاندانی چاره نوی سویند شکی نه جام دراوه، چونکه له مه راسیمی سویند له سه ر شته به مه به سته گراوه که و دوی کوشتنه وهی ئاژه له که، لایه نه کان رایده گه یه نن که چاره نوی نه م ئاژه له کوژراوه چاره نوی هه رکه سیکه پیچه وانیه سوینده که ی بیت، بو نمونهش باسی سویندی (مانی ئیلۆی حاکمی نه رباد دهکریت بو پاشای ئاشوری نه ده د نیراری سینه م (810-783 پ.ز)، که پاش کوشتنه وهی مه ریک گوتی: نه مه سه ری مه ره که نیه به لکو سه ری مانی ئیلۆ و کورپو پیاوه گه وره و خه لکه که ی ده بی نه گه ر پیچه وانیه وهی سوینده که ی جولایه وه، گریکه کانیش هه ندیک کات له دوی کوشتنه وهی ئاژه له که وتویانه: هه مان چاره نوی چاوه روانی هه رکه سیکه گه واهی درۆ بدات، پاشان شه را بیان له ده فر ده کرد و رایانده گه یاند: هه رکه سیک په یمان بشکینن می شکی به تال ده بیته وه وهک به تال کردنه وهی نه م شه رابه له م ده فرده دا، زور جاریش بو فالگرتنه وه و پیشینی کردنی نه زانراوه کان، قوربانای کراوه و له پاش کوشتنه وهی ئاژه له که بو لیکدانه وهی داها توی مروف یان داها توی روداوه کان و جادوگه ره شه رهاکان سه یری جگه رو گه ده یان ده کرد، نه م جوهره له قوربانیکردن لای بابلی و ئاشوری و کلدانیه کان و ولاتی شام و عه ره بی سه رده می نه زانی ناسراو بو، به لام له ولاتی یونان پیش سه ده می هومیر ناسراو نه بو به لکو گریکه کان له بابلیه کان فیرو بون و رۆمانه کانیش له گریک وه ریان گرتوه، مه ترسیدارترین جوری قوربانای کردنیش، له میژوی ئاینه کونه کاندای قوربانای کردنی مرویی بو، نه م جوهره نه گه رچی به هیچ شیوه یه ک له

عیراقی کۆندا نهکراوه بهلام له یۆنانی سهردهمی ئاخیهکاندا ناسراوبوه و، هۆمیرۆس باسی کردووه، دواتریش له ناو یۆنانیهکان پهناى بۆ براوه وباسی ئهوهش دهکری ههندی کهسی رۆمانی خویان کردۆته قوربانى بۆ خداکانیان، ئهم نهريته تا کۆتایی سهدهی یهکهمی زایینی بهردهوام بوه له سالی 97 زایینی یاسا بۆ قهدهغهکردنی دهركرا (الدباغ: 1992: 266-267).

له ههموو ئهوانهى له کۆبهندا باسکراون دهکری له وهدا پوخت بکریتهوه که پهراوهکان له رووی سۆزدارى و هاوسهگرى و کاروبارى بهرپههبردن ... تد، هاوشیوهى مرۆف بوون و له ههر کومه لگایه کیشدا به پێی سروشتی پیکه وه هه لکردنی مرۆقهکان و پیدانی رۆل و دابهش کردنی ئهرك و مافهکان له نيو دانیشتواندا خواوهندهکان رۆلیان بینیوه و ، بۆ نیشاندان و یادکردنهوهی ئهوهش که له خهیالدانی دانیشتواندا پهراوهکان ئهنجامی دهن له بۆنه و ئاههنگی تایبته به شیوهی نواندن گوزارشتی لى کراوه و، ههموو ئهوهش که له ژياناندا پیاوهیان کردوه و لیکدراوه تهوه که پیشتر له لایه ن خواداکانه وه ئهنجام دراوه و به هۆی ئهوهش که ئهوان بالا دهستن به سه ر ئاراسته ی ژيان گوزه راندن و چاره نوسی ئاینده یان پیویسته لاسایان بکه نه وه، ئه وه ئه نجام بدن که پیشتر خواوهندهکان ئه نجامیان داوه.

ئه‌نجامه‌کان:

پاش خستنه روی تووژینه‌وه‌که‌مان، گه‌یشتینه‌ چهند ئه‌نجامیک، له‌م خالانه‌ی خواره‌وه کورتی ده‌که‌ینه‌وه:

1. به‌هۆی ئه‌وه‌ی ئایین پانتاییه‌کی گرنگی له‌ ژیا‌نی گه‌لانی کۆن داگیرکردوه، ده‌کرێ تووژینه‌وه له‌ ئایینی هه‌رگه‌لیک میژووی ئه‌و گه‌له‌ روونتر بکاته‌وه‌و ئاستی بیرکردنه‌وه‌ی تاکه‌کانیشی ده‌ربخات.
2. ئه‌گه‌ر دیارده‌کان روون و راسته‌خۆش ئاماژه‌ی پینه‌دری، ده‌کرێ تووژهران له‌ ریی جیماوه به‌رده‌سته‌کان و ئه‌فسانه‌ دروست کراوه‌کانه‌وه له‌ برۆای رابردوان و مه‌به‌ستی پشت ئه‌و برۆاو جیماوانه‌ تیگه‌ین.
3. لیکچوونی په‌رستراوه‌کانی نیوان ناوچه جیاجیاکان سه‌ره‌رای کاریگه‌ری به‌ریه‌ککه‌وتنی جۆراوجۆر، ده‌شی به‌هۆی گه‌یشتنی ئه‌و گه‌لانه‌ به‌یه‌ک ئاستی زانین وه‌ک یه‌کیی بیرکردنه‌وه‌یان هه‌بیت.
4. جیاوازی ریزبه‌ندکردنی پینگه‌ی په‌رستراوه‌کان له‌ کۆمه‌لگه‌ جیاجیاکاندا به‌لگه‌ی جیاوازی په‌ره‌سه‌ندنی بیرو راده‌ی توانا شکانی خۆ گونجاندنی دانیشتوانه‌ له‌گه‌ل ژینگه‌ی گۆزه‌رانیاندا.
5. په‌رستراوه‌کان ره‌نگدانه‌وه‌ی کاریگه‌ری دیارده‌کان له‌سه‌ر ژیا‌نی روژانه‌ی دانیشتوان و ئه‌و ئاکامانه‌ی بۆ لیبه‌هرمه‌ندبوونیان به‌ خه‌من و بۆ له‌ ده‌ستدانیشیان ده‌ترسن.
6. زۆر له‌و په‌رستراوانه‌ی له‌ گشتدا هاوتاو له‌ یه‌کچوون، له‌ ورده‌کاری و سروت و ری و ره‌سم و په‌رستش و رازی کردنیان به‌ پپی ژینگه‌و بیرکردنه‌وه‌ی ناوچه‌کانیان ئاستی زۆر به‌ریه‌ککه‌وتنیان له‌یه‌ک جیاوازن.
7. له‌ نیو بیروباوه‌ره‌ ئاینیه‌کاندا، په‌رستراوه‌کان به‌ شیوه‌ی مرۆف ویناکراون و هه‌مان ئه‌و هه‌ستانه‌یان تیدا به‌رجه‌سته‌ کراوه‌ که‌ مرۆف لپی به‌هرمه‌نده.
8. بوونی ره‌گه‌زی نیرو می له‌ نیو په‌رستراوه‌کاندا ره‌نگدانه‌وه‌ی راسته‌قینه‌ی روئی هاوبه‌شی نیوان ئافره‌ت و پیاوه له‌ کۆمه‌لگه‌ دیرینه‌کاندا.
9. به‌ تیروانین له‌ بیروباوه‌ری ئایینی جیهانی کۆن و روئی خواوه‌نده‌کان له‌ رایی کردنی کاروباری گه‌ردوندا ریشه‌ی زۆر بیروباوه‌رو ری و ره‌سمی په‌ره‌سه‌ندوی ئیستا به‌ دی ده‌کریت.
10. له‌سه‌رجه‌م ناوچه‌کاندا بۆ ئه‌وه‌ی روئی خواوه‌نده‌کان و ئه‌رکیان له‌ کۆمه‌لگه‌دا هه‌ست پیبکریت و به‌ جوانی و جپی سه‌ره‌نج ده‌ربکه‌ویت و پراکتیزه‌ بکریت، له‌ چوارچیوه‌ی چیرۆک و ئه‌فسانه‌دا ریکخراون و خراونه‌ته‌ روو.

ليستی سه‌رچاوه‌كان:

يه‌كه‌م: سه‌رچاوه‌كان به‌ زمانى عه‌ره‌بى و وه‌رگيڤدراو

1. القرآن الكريم.
2. الأحمد، سامي سعيد. (1988)، المعتقدات الدينية في العراق القديم، الطبعة الأولى، بغداد.
3. ارمان، ادولف. (1995)، ديانة مصر القديمة، القاهرة: مكتبة مدبولي، ترجمة: عبد المنعم ابوبكر و محمد انور شكر.
4. آرموار، روبرت. (2005)، آلهة مصر القديمة وأساطيرها، الطبعة الأولى، القاهرة: المجلس الأعلى للثقافة، ترجمة: مروة الفقي. مراجعة: محمد بكر.
5. باقر، طه و آخرون. (1980)، تاريخ العراق القديم، الجزء الثاني، بغداد: مطبعة جامعة بغداد.
6. باقر، طه. (1986)، مقدمة في تاريخ الحضارات القديمة الوجيه في تاريخ حضارة وادي الرافدين، الطبعة الثانية، الجزء الأول، بغداد: دار الشؤون الثقافية العامة – آفاق عربية.
7. بترى، آ. (1977)، مدخل الى تاريخ الأغرير وأدهم واثارهم، الموصل: دار الكتب للطباعة والنشر، ترجمة: يوثيل يوسف عزيز.
8. بوتيرو، جان. (1990)، بلاد الرافدين، الكتابة-العقل-الالهة، الطبعة الأولى، بغداد: دار الشؤون الثقافية العامة، ترجمة: الأب ألبير أبونا. مراجعة: وليد الجادر.
9. حاطوم، نور الدين، و آخرون. (1964)، موجز تاريخ الحضارة، حضارات العصور القديمة، الجزء الأول، بيروت: مطبعة العروبة.
10. حتي، فيليب. (دون تاريخ)، تاريخ سورية ولبنان وفلسطين، الطبعة الثالثة، الجزء الأول، بيروت: دار الثقافة، ترجمة: جورج حداد و عبد الكريم رافق، مراجعة: جبرائيل جبور.
11. الدباغ، تقي. (1985)، الثورة الزراعية والقرى الأولى، (حضارة العراق)، الجزء الأول، بغداد: دار الحرية للطباعة.
12. الدباغ، تقي. (1992)، الفكر الديني القديم، الطبعة الأولى، بغداد: دار الشؤون الثقافية العامة.
13. الراوي، فاروق ناصر. (1983)، الصراع خلال الألف الأول قبل الميلاد (933-331 ق.م)، الصراع العراقي الفارسي، بغداد: دار الحرية للطباعة والنشر.
14. رشيد، فوزي. (1985)، الديانة المعتقدات الدينية، (حضارة العراق)، الجزء الأول، بغداد: دار الحرية للطباعة.
15. رشيد، فوزي. (1994)، "المسرح في العراق القديم"، مجلة آفاق عربية، العدد 61.
16. ساكز، هاري. (2006)، عظمة بابل (موجز حضارة بلاد وادي الرافدين القديمة)، الموصل: ترجمة: عامر سليمان، دار الكتب للطباعة والنشر.

17. سعد الله، محمد علي. (2003)، دراسات في تاريخ الشرق الأدنى القديم الدور السياسي للملكات في مصر القديمة، الاسكندرية: مركز الاسكندرية للكتاب.
18. سعفان، كامل. (1999)، معتقدات آسيوية، الطبعة الأولى، القاهرة: دار الندى.
19. سعيد، حبيب. (دون تاريخ)، أديان العالم، القاهرة: دار التأليف والنشر للكنيسة الأسقفية.
20. سليمان، عامر. (1983)، جوانب من حضارة العراق القديم، (العراق في التاريخ)، بغداد: دار الحرية للطباعة.
21. سيف الدين، إبراهيم نمير وآخرون. (1998)، مصر في العصور القديمة، الطبعة الثانية، القاهرة: مكتبة مدبولي، مراجعة: محمد شفيق غربال.
22. الشاكر، فاتن. (2002)، رموز أهم الآلهة في العراق القديم دراسة تاريخية دلالية، رسالة ماجستير غير منشورة، الموصل: كلية الآداب.
23. شعراوي، عبد المعطي. (2003)، أساطير اغريقية ، الطبعة الثالثة، القاهرة: مكتبة الانجلو المصرية.
24. شعراوي، عبد المعطي. (2005)، أساطير اغريقية الآلهة الكبرى، الجزء الثالث، القاهرة: مكتبة الانجلو المصرية.
25. شلبي، أحمد. (1984)، أديان الهند الكبرى: الهندوسية- الجينية- البوذية، القاهرة: مكتبة النهضة العربية.
26. شلحت، يوسف. (2003)، نحو نظرية جديدة في علم الاجتماع الديني، الطبعة الأولى، بيروت: دار الفارابي، تحقيق وتقديم: خليل احمد خليل.
27. الشمس، ماجد عبد لله . (2003)، الحضارة والميثولوجيا في العراق القديم، بحوث ودراسات الاسطورة، اصل النوروز الطبعة الأولى، دمشق.
28. صالح، قحطان رشيد. (1987)، الكشاف الأثري في العراق، بغداد: دار الكتب للطباعة والنشر.
29. عباينة، محمد ابراهيم عبد الحميد. (1994)، بعل شمين عند الساميين، رسالة ماجستير غير منشورة، جامعة اليرموك.
30. عبو، عادل نجم و محمد، عبد المنعم رشاد. (1993)، اليونان والرومان دراسة في التاريخ والحضارة، الموصل: دار الكتب للطباعة والنشر.
31. عكاشة، علي وآخرون. (1991)، اليونان والرومان، الطبعة الأولى، عمان: دار الأمل للنشر والتوزيع.
32. علي، عبد اللطيف احمد. (1971)، تاريخ اليوناني، العصر الهللاذي، الجزء الأول والثاني، بيروت: دار النهضة العربية.
33. علي، فاضل عبد الواحد. (1986)، عشتار و مأساة تموز، الطبعة الثانية، بغداد: دار الشؤون الثقافية العامة.
34. عمران، محمود سعيد، و سليم، أحمد امين. (دون تاريخ)، النظم السياسية عبر العصور، بيروت: مكتبة كريدية اخوان.

35. عزيز، جاسم محمد. (2008)، المعرفة ومراحل الخلق وتأثيرها على فلسفة التاريخ، بغداد: مكتبة المجد.
36. فرانكفورت، ها وآخرون. (1960)، ما قبل الفلسفة، الإنسان في مغامراته الفكرية الأولى، بغداد: منشورات دار مكتبة الحياة، ترجمة: جبرا إبراهيم جبرا، مراجعة: محمود الأمين.
37. فيلهلم، جرنوت. (2000)، الحوريون : تاريخهم وحضارتهم، الطبعة الأولى، حلب: دار الجدل، ترجمة وتعليق: فاروق اسماعيل.
38. قابلو، جباغ و سمير، عماد. 2007-2008، تاريخ الوطن العربي القديم (بلاد الرافدين - سورية - مصر)، دمشق: منشورات جامعة دمشق.
39. قاشا، سهيل. (2010)، عراق الأوائل حضارة وادي الرافدين من 500-5000 ق.م، الطبعة الأولى، بيروت: العارف للطبوعات.
40. القطبي، مهند عاشور شناوه. (2000)، مجمع الآلهة في حضارة وادي الرافدين في ضوء النصوص المسمارية، رسالة ماجستير غير منشورة، بغداد: كلية الآداب.
41. القماطي، هنية مفتاح. (2003)، الفكر الديني القديم: دراسة في نشأة المعتقدات الدينية، الطبعة الأولى، بنغازي: منشورات جامعة قار يونس.
42. لابات، رينيه و آخرون. (2006)، سلسلة الأساطير السورية ديانات شرق الأوسط، الطبعة الثانية، ترجمة: مفيد عرنوق، دمشق: دار علاء الدين.
43. لوبون، جوستاف. (1947)، حضارة بابل واشور، لطبعة الأولى، القاهرة: مطبعة العصرية، ترجمة: محمود خيرت.
44. الماجدي، خزعل. (1997)، أديان و معتقدات ما قبل التاريخ، الإسكندرية: دار الشروق.
45. الماجدي، خزعل. (1999)، الآلهة الكنعانية، الطبعة الأولى، عمان: دار أزمنا للنشر والتوزيع.
46. الماجدي، خزعل. (1999)، الدين المصري، الطبعة الأولى، عمان: دار الشروق.
47. الماجدي، خزعل. (2001)، المعتقدات الكنعانية، عمان.
48. الملاح، هاشم يحيى وآخرون. (1988)، المفصل في فلسفة التاريخ دراسة تحليلية في فلسفة التاريخ التأملية والنقدية : الموصل.
49. مهران، محمد بيومي. (1979)، دراسات في تاريخ الشرق الأدنى القديم اخناتون عصره و دعوته، الاسكندرية.
50. مهران، محمد بيومي. (1994)، المدن الفينيقية (تاريخ لبنان القديم)، بيروت: دار النهضة العربية.
51. موسى، مريم عمران. (1996)، الفكر الديني عند السومريين في ضوء المصادر المسمارية، أطروحة دكتوراه غير منشورة، بغداد: كلية الآداب.

52. ميشائيل، لينا ولسن. (2012)، الالهة إنانا/عشتار في الموروث الحضاري لبلاد الرافدين، اربيل: جامعة صلاح الدين.
53. نصار، عصمت. (2005)، مقارنة الأديان، القاهرة: دار الهداية للطبعة والنشر والتوزيع.
54. نيهاردت، أ.أ. (1994)، الآلهة والأبطال في اليونان القديمة، الطبعة الأولى، دمشق: الأهالي للطباعة والنشر والتوزيع، ترجمة: هاشم حمادي.
55. الهاشمي، طه. (1963)، تاريخ الأديان وفلسفتها، بيروت: دار مكتبة الحياة.

دووهم: به زمانى بيانى (ئهلمانى)

56. Lenzen, H., (1956). “ Bit Akitu” , Uruk Volaufige Berichte (Berlin): No.12.
57. Oelsner, J. , (1986). Materialien zur babylonischen Gesellschaft und Kultur in hellenistischer Zeit , Budapest.

ملخص البحث

يُسلط هذا البحث المعنون بـ (نماذج المعبودات في العقائد الدينية للعراقيين القدماء ونظرائها في العالم المحيط)، على مجموعة من الظواهر الطبيعية المؤثرة على حياة الناس في العراق القديم و عالمها المجاور التي أصبحت مقدسة وتحولوا إلى آلهة . وقد حاول البحث تناول طبيعة وخصائص و مهام تلك المعبودات مع أوجه التشابه فيما بينها، يتألف البحث بالإضافة إلى المقدمة والملخص باللغة العربية والانجليزية من توطئة وست محاور، و ختمت بعرض أهم الإستنتاجات التي وصل اليه البحث.

Abstract

This study entitled “ Example of idols in religious belief among ancient Iraqis and their counterparts in the surrounding world”, highlights on some natural phenomena affecting the population of ancient Iraq and other areas, which became sacred and goddess later.

The study also attempted to address the natural phenomena and the nature, characteristics and functions of these idols, in addition to focusing on other things related to these idols. In addition to six axes in addition to the findings of the study.